

OŠ RAVNE NJIVE

LJETOPIS 3. c

2015./2016.

3. c

učenici 3. c:

GRACIA ANDRIĆ

LANA BENIĆ

IVAN BEŠLIĆ

FRANE BLAŽEVIĆ

MARKO BUOVAC

MARIJA DRLJE

DOMAGOJ DUJMOVIĆ

LUKA JELOVIĆ

IVANO JURIĆ

LEO KEZIĆ

ANTEA KRIVIĆ

ANTE KUŠETA

IVAN MATUTINOVIC

LOVRE MILATIĆ

MIA MILETIĆ

IVAN OKMAŽIĆ

LOVRE SMEH

LUKA SOLDIĆ

VANA SVILIČIĆ

TONI TOMAŠIĆ

ROŽA VUČEMILOVIĆ

ŠIMUNOVIĆ

TEREZIJA ŽIŽIĆ

i učiteljice

IVANA PROTRKA

IX. mesec

Izbori u našem razredu

PREDSTAVNICA

RAZREDA

MARIJA

DRLJE

Ivačko je imao papirić na
kojem je trebao napisati ime
nekoj učenika iz razreda sa
kojeg je mislio da bi bio

ZAMJENIK

DOMAGOJ

DUJMOVIĆ

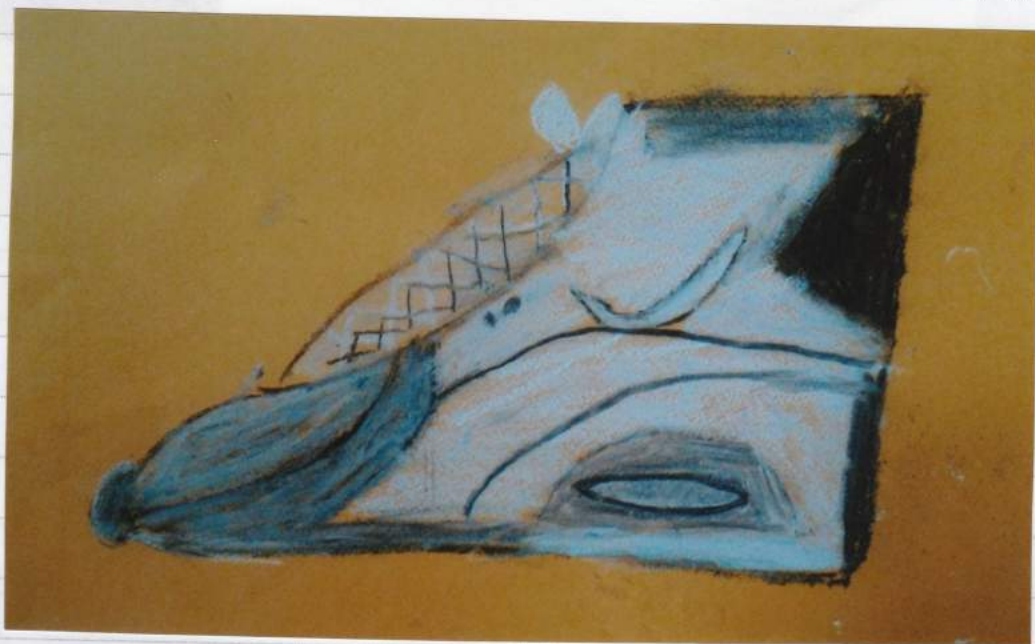
dobar predstavnik. Zbrojili smo
papiriće. Predstavnica je bila
Marija, a zamjenik Domagoj.

LIKOVNI
KUTAK

MIA
MILETIĆ

ROŽA
VUČEMILOVIĆ
ŠIMUNOVIĆ

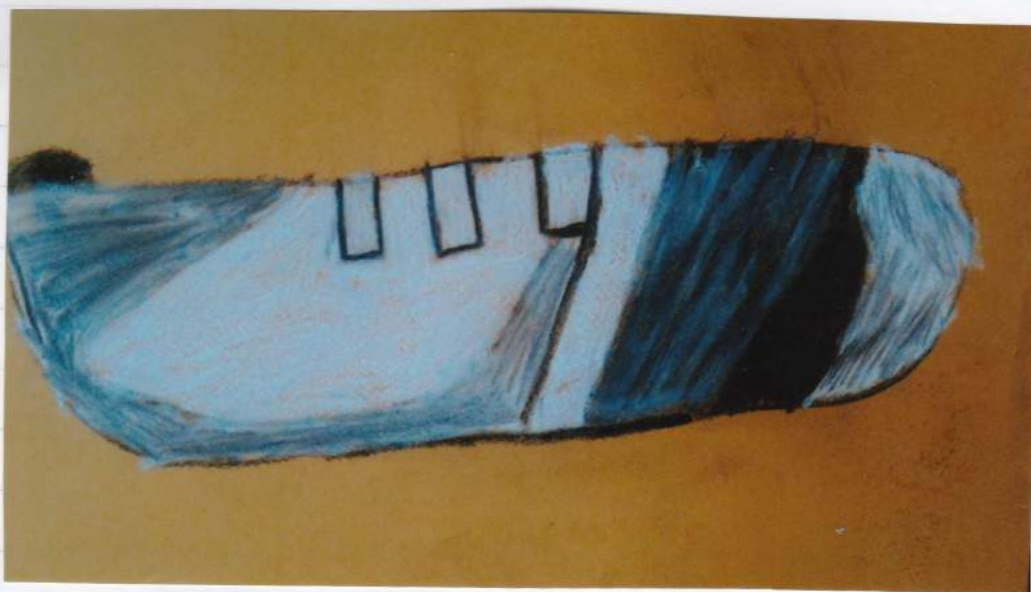

IVAN
OKMAŽIĆ

DOMAGOJ
DUJMOVIC

TEREZIJA
ŽIŽIĆ

IVANO
JURIĆ

MARKO
BUOVAC

MARIJA
DRLJE

IVAN
BEŠLIĆ

LUKA
SOLDIĆ

X mjesec

Jednog dana u školi smo se dogovorili posijeti
kutijice. Učili smo plan mjesta, htjeli smo napraviti naš
grad. Na likovnom smo manjivo gradili grad.
Napravili smo zgrade i ceste oko naše škole.
Zabavili smo se!

LIKOVNI KUTAK

LIKOVNI
KUTAK

GRACIA MAY
ANDRIĆ 102

ANTE
KUŠETA

LUKA
SOLDIĆ 102

YANA
SVILIČIĆ

LOURE
MILATIĆ

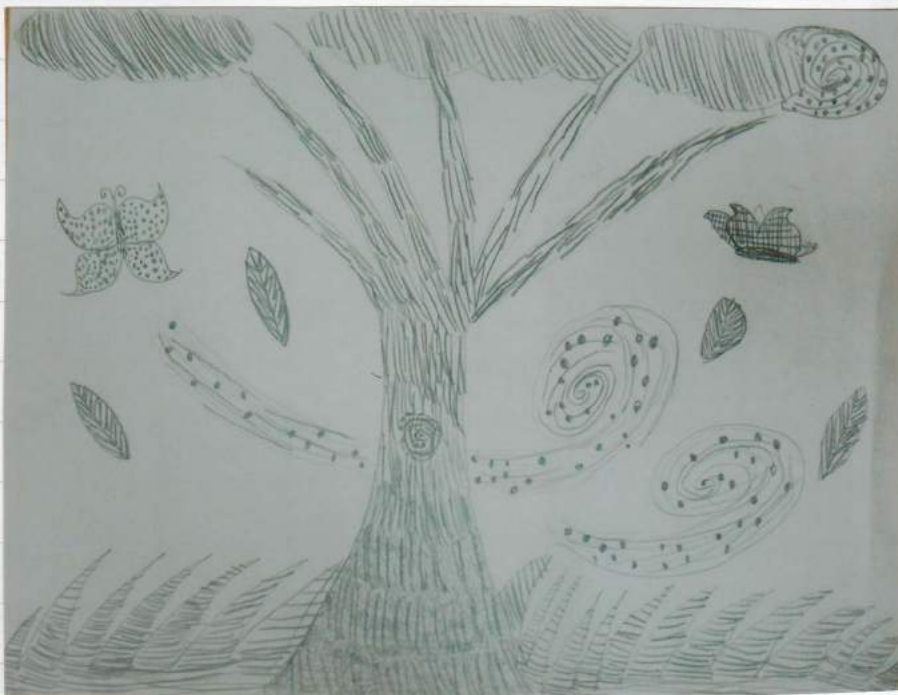

ROŽA
VUČEMILOVIĆ
ŠIMUNOVIĆ

LEO
KEZIC

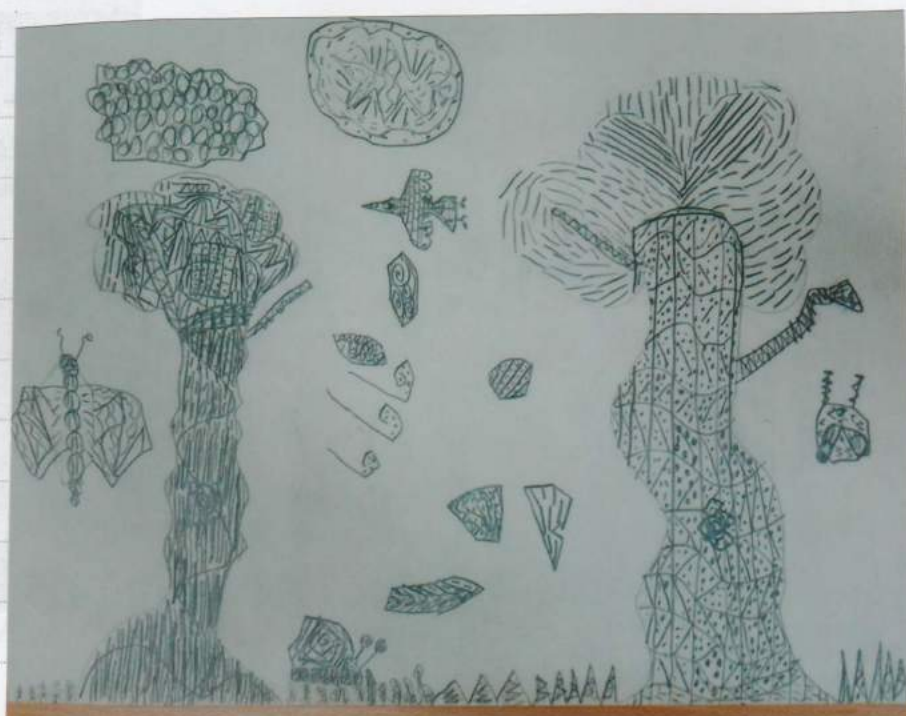

GRACIA
ANDRIC

TEREŽINA
ŽIŽIČ

IVAN
OKMAŽIČ

DOMAGOJ
DUŠMOVIČ

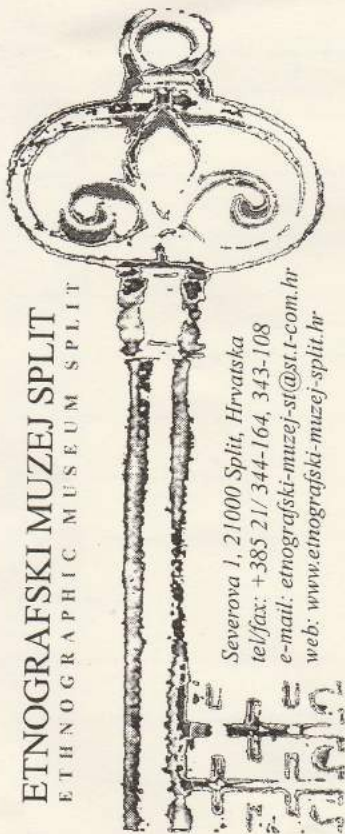

30. listopada 2015.

ETNOGRAFSKI MUZEJ

U LAZNICA/ADMISSION 10 KN

Severova 1, 21000 Split, Hrvatska
tel/fax: +385 21/ 344-164, 343-108
e-mail: ethnografski-muzej-st@st.t-com.hr
web: www.ethnografski-muzej-split.hr

№ 053621

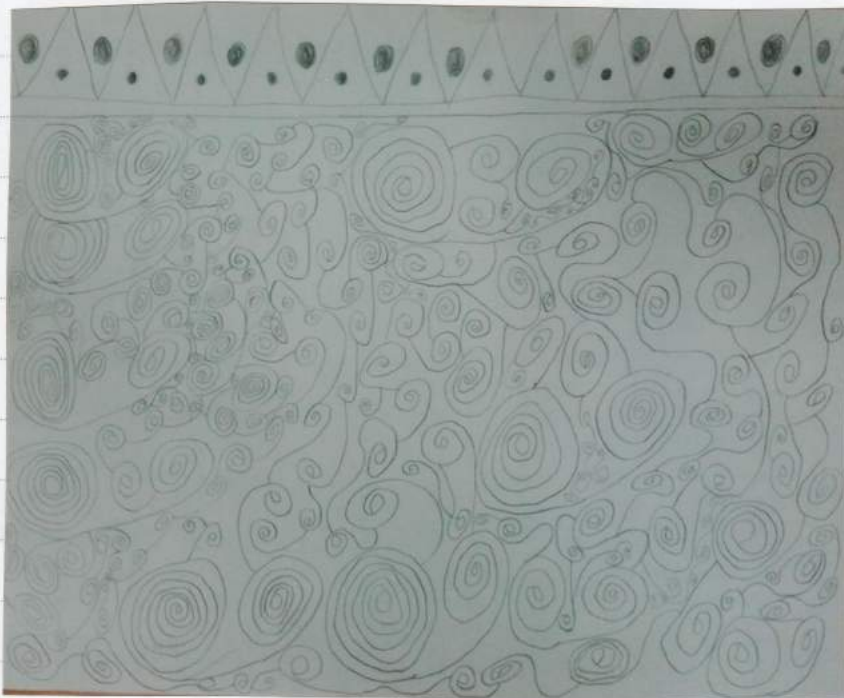
Išli smo u Etnografski
muzej u Splitu. Bilo nam
je lijepo. Razgledali smo
muzej. Na radionici smo
radili sbrinje, koje su
žene prije koristile.
Vidjeli smo još raznih starih
stvari (stare nošnje, stara
oružja)... Vidjelo nam se.

LIKOVNI KUTAK

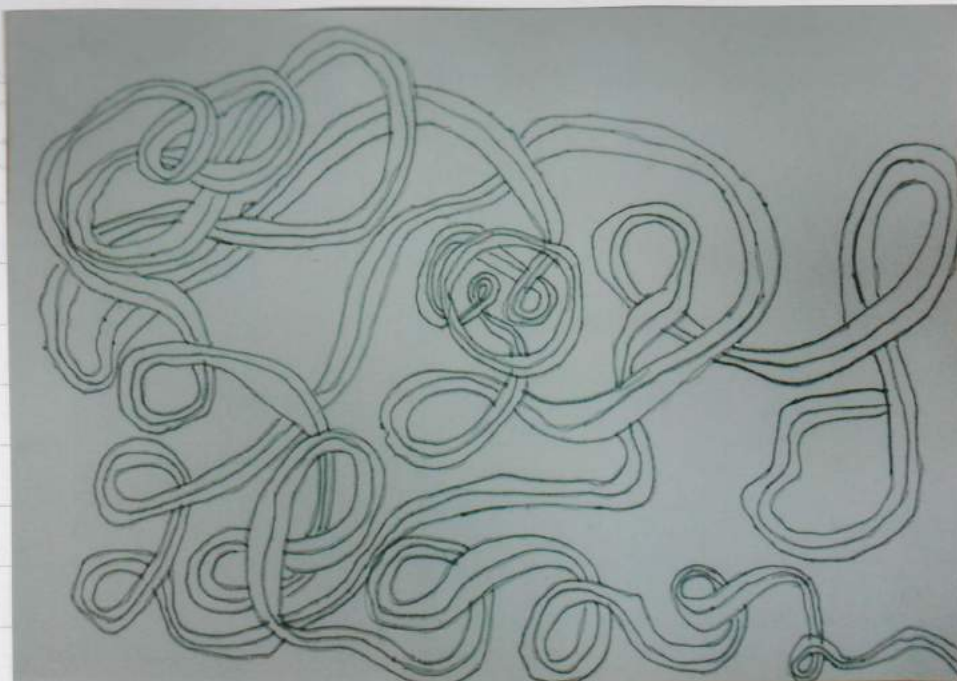

LEO
KEZIC'

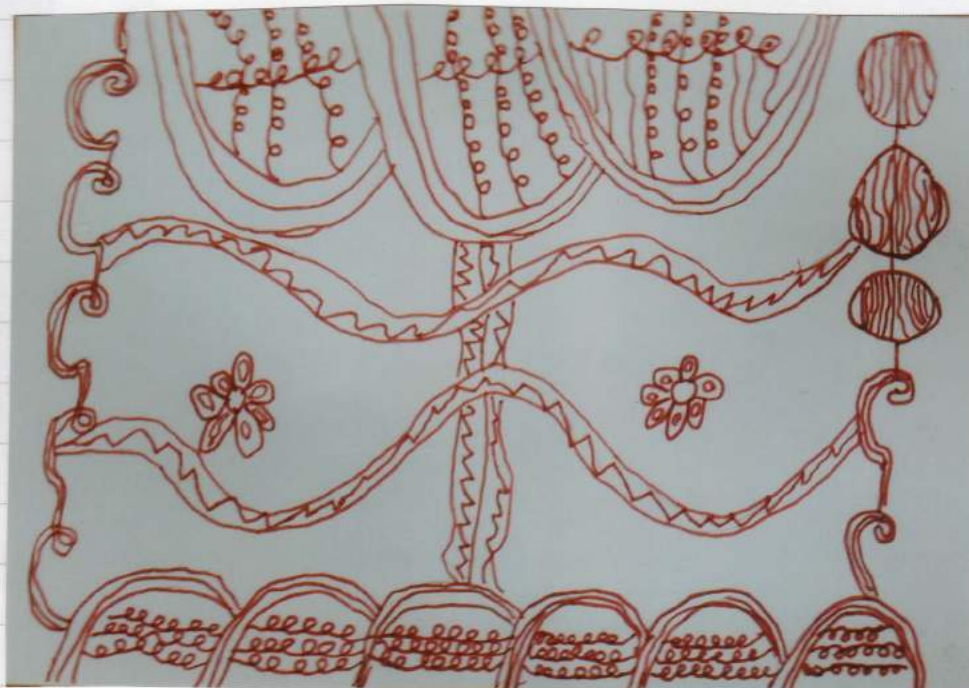

GRACIA
ANDRIC'

DOMAGOJ
DUJMOVIĆ

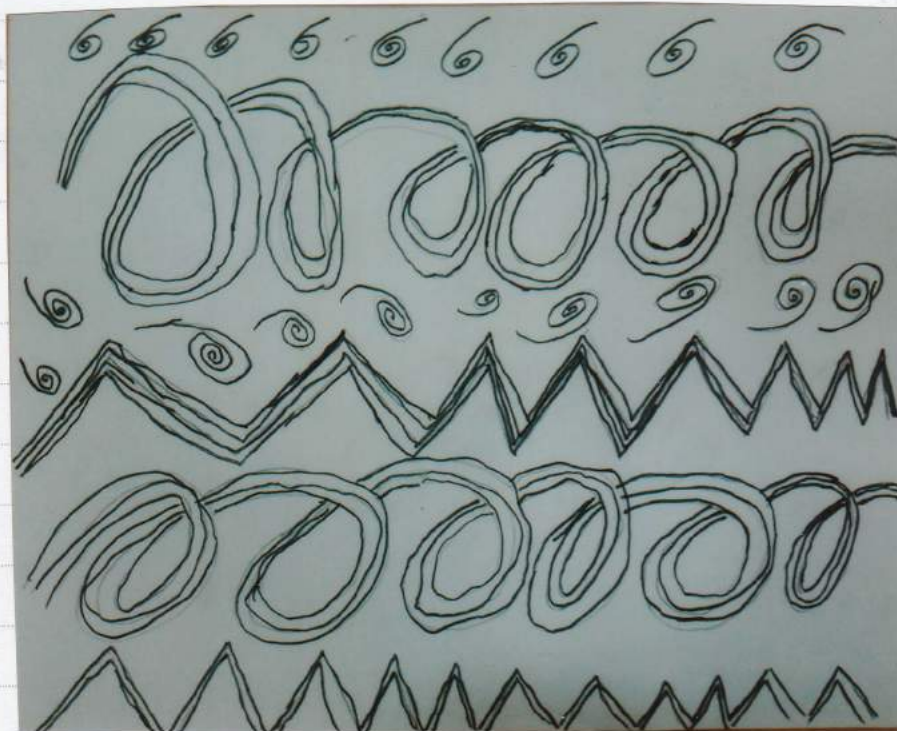

ROŽA
VUČEMILOVIĆ
ŠIMUNOVIĆ

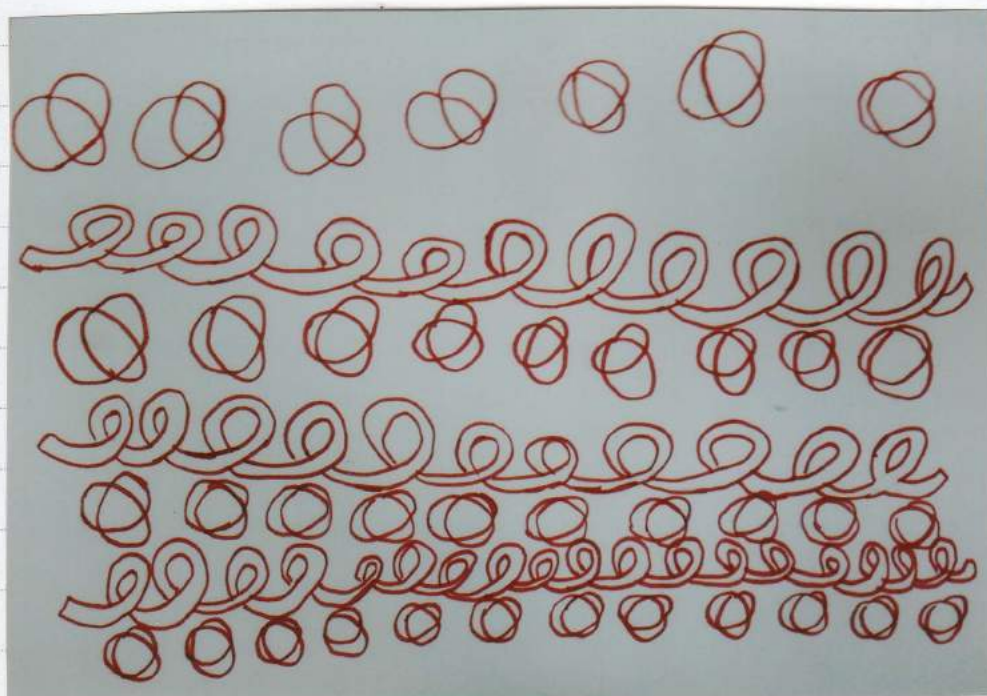

IVAN
OKMAŽIĆ

MARIJA
DRLJE

IVANO
JURIC'

9. prosince

VEČER MATEMATIKY

Ulysses' Journey Home

10. provincia

IZRADA KALENDARA ZA 2016.

Najlepša Božićna pjesma

U našoj školi
je natjecanje za
najlepšu Božićnu
pjesmu. I mi
smo sudjelovali!

NAŠA DRAGA ENA JURIOVIĆ

Wishing you a Happy Christmas
and a Peaceful New Year

Ena Juriović!

Učenica našeg razreda otišla je u
Trsbu. Zove se Ena. U Trsbu je otišla
krajem drugog razreda. Kad je bio
Božić, poslala nam je čestitku. I mi smo

Ante
Xeta

Terexya
Lina
Antea
Krivic

Antea
Krivá

Love
Meh

Luka
Lelović

Leo
Kerzic

Lovro
Milatich

Marko
Brown

Juan
Ponsie

Zvon
Matutinovic

Mary
Dol

Lurko
Goldi

Vana
Lokita

Dragoj Eri i njenoj
obitelji metan Božić i
Novu godinu želi

Novu godinu želi

3.c.

Lene
 Lene^u

Thomas
Juric

Lama
Beno

Gracia A.

Rosa V. J.

Irene
Protrike

Donnerstag
Freitag

Trane
Blužević

Mia
Miletia

lili sretni. Kva-
zem prvog polu-
godis^{ta} i mi smo
nj^oz poslali česti-
tku. Taj dan je
bio baš lijep.

1. mjesec

UČILI SMO MJERNE JEDINICE.

RADILI SMO VELIKE METRE KOJIMA SMO
MJERILI.

2. veljače 2016.

POLIGON

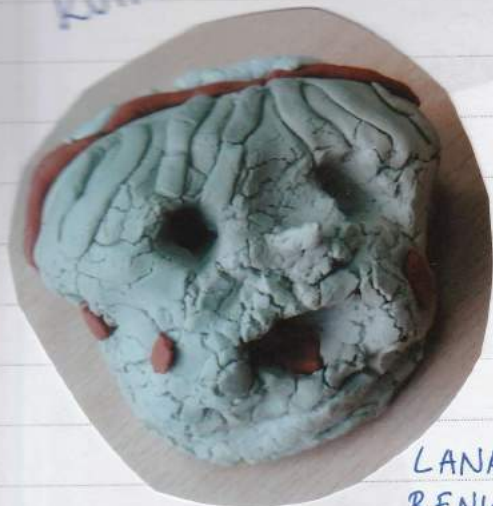

Išli smo na poligon. Išli smo
predavanje o prometu. Nakon predava-
nja isšli smo bicikle. Pitali
smo prometna pravila.

LIKOVNI
KURZ

LANA
BENIĆ

VANA SVILIČIĆ

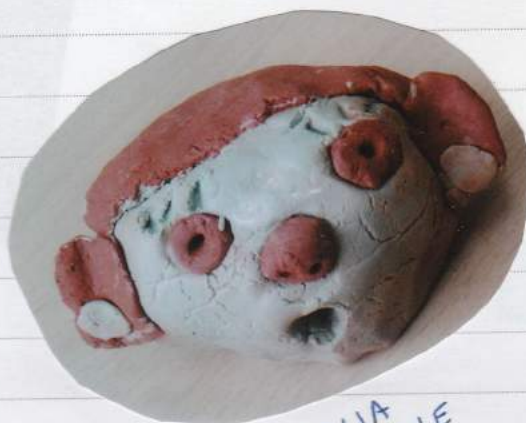
IVAN BEŠLIĆ

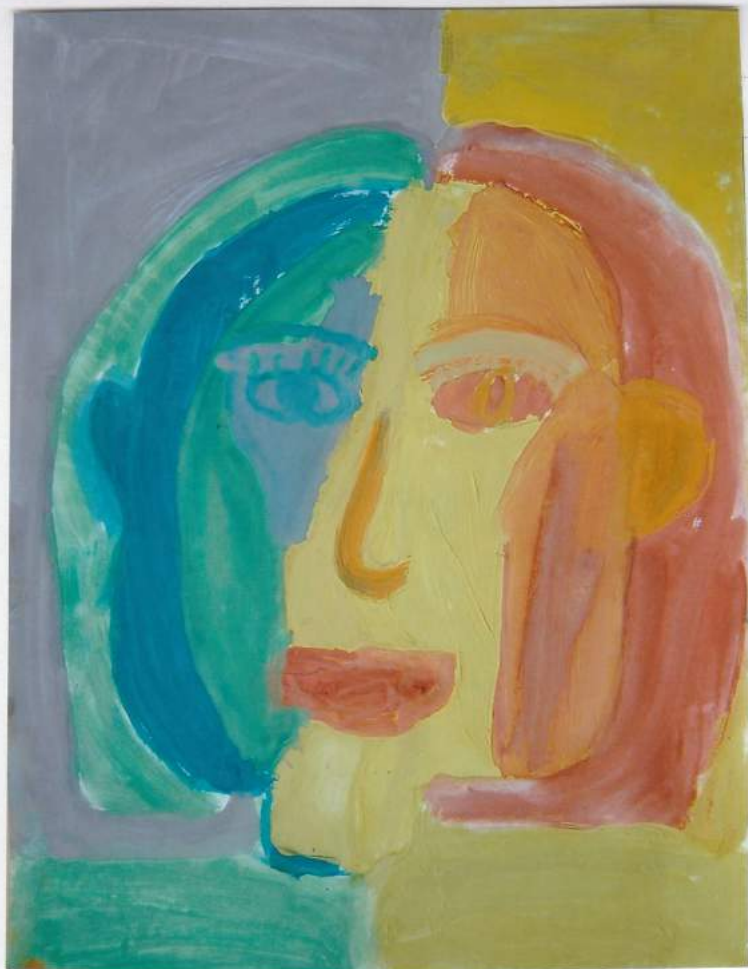
ROŽA VUČEMILOVIĆ ŠIMUNOVIĆ

MIA
MILETIĆ

MARIJA
DRLE

MARIJA DRLJE

DOMAGOJ
DUŽMOVIĆ

ANTEA
KRIVIĆ

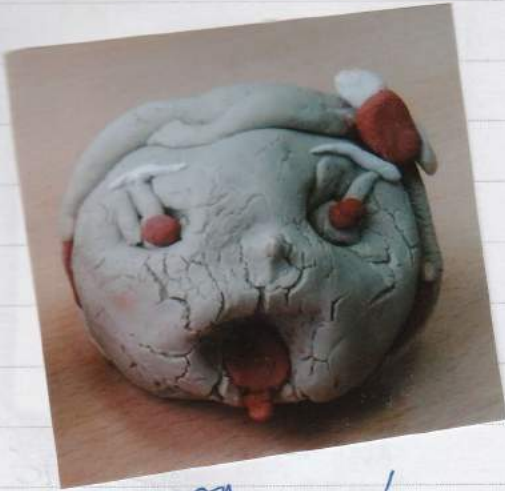
LOVRE SMEH

TEREZIJA
ŽIŽIĆ

IVAN
OKMAŽIĆ

ROZA
VUCEMILOVIĆ
SIMONOVIC

DOMAGOJ DUJMOVIC

LEO KEZIC

LUKA SOLDIC

LUKA JELOVIC

ANTE KUŠETA

GRACIA
ANDRIĆ

LOURE
MIKATIĆ

MARKO
BUOVIAC

TONI TOMAŠIĆ

9. veljače 2016.

MAŠKARÉ

Bile su maškare. Teki su u školu
već došli maškarani. U školi smo
radili maske. Zabavili smo se!

IZVODIMO POKUSE

LIKOVNI
KUTAK

ROŽA VUČEMILOVIĆ
SIMUNOVIĆ

IVANO JURIC
SIMUNOVIĆ

IVAN OKMAŽIĆ

MIA MILETIĆ

DOMAGOJ
DUJMOVIĆ

IVAN OKMAŽIĆ

LUKA JELOVIĆ

MARIJA DRLJE

ROZA

VUČEMILOVIĆ
ŠIMUNOVIĆ

FRANE
BLAŽEVIĆ

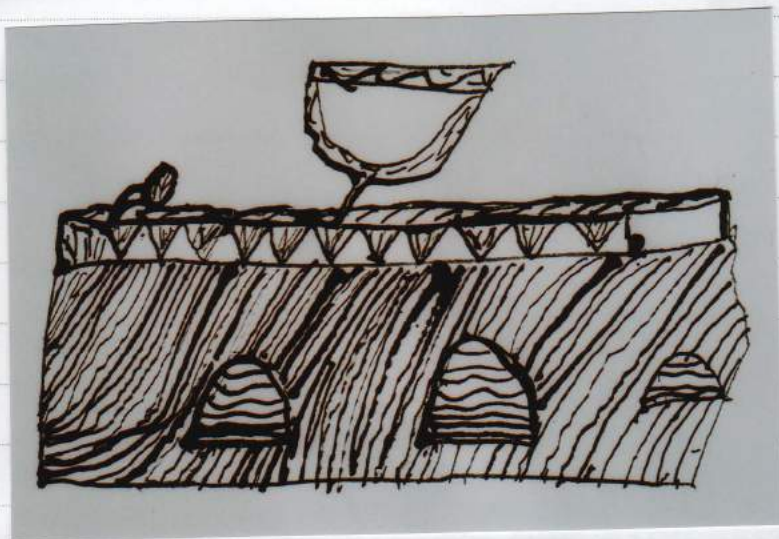
DIOKLECIJANOVA ŠKRINJICA - PROJEKT GRADA SPLITA

Tri trećasi razgledali su Dioklecijanovu
palacu sa turističkim vodičem.

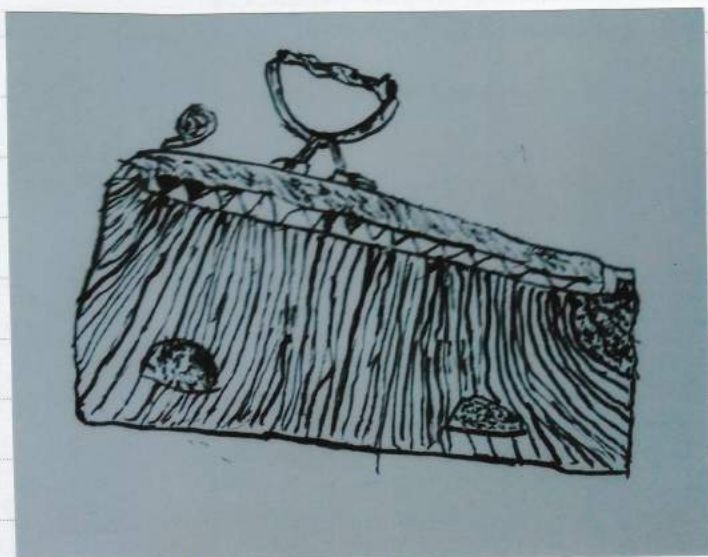

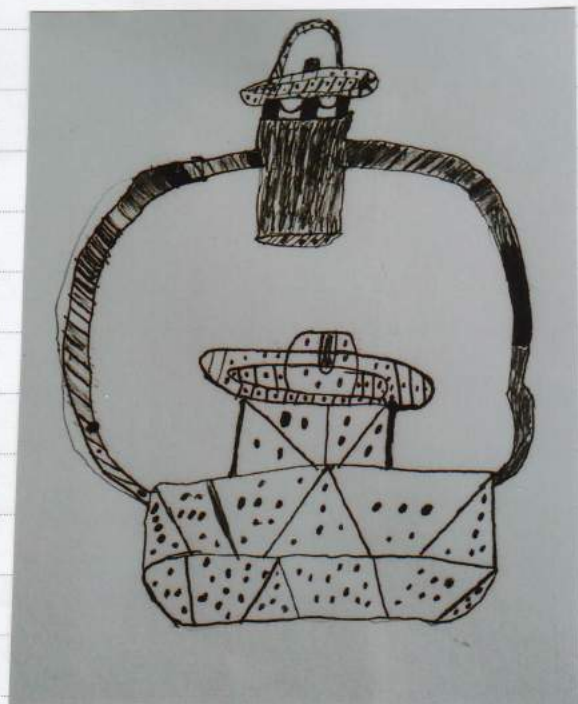
LIKOVNI KUTAK

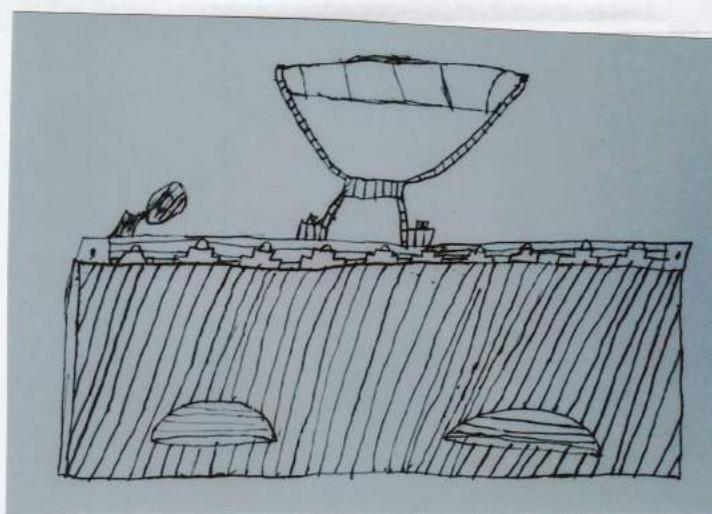
IVAN
MATUTINOVIC'

ROŽA VUČEMILOVIC' ŠIMUNOVIC'

MIA MILETIC'

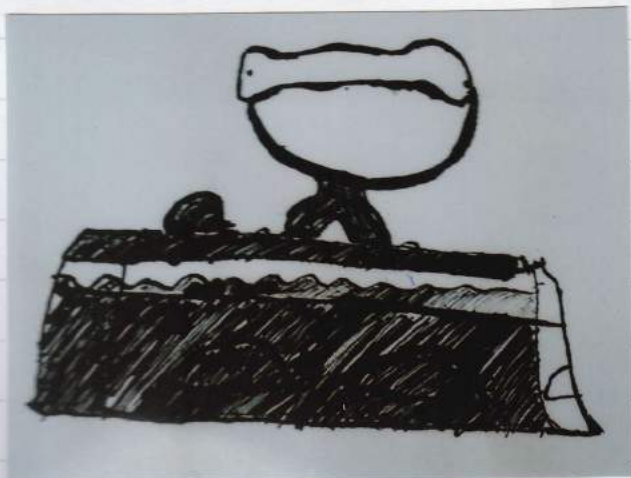
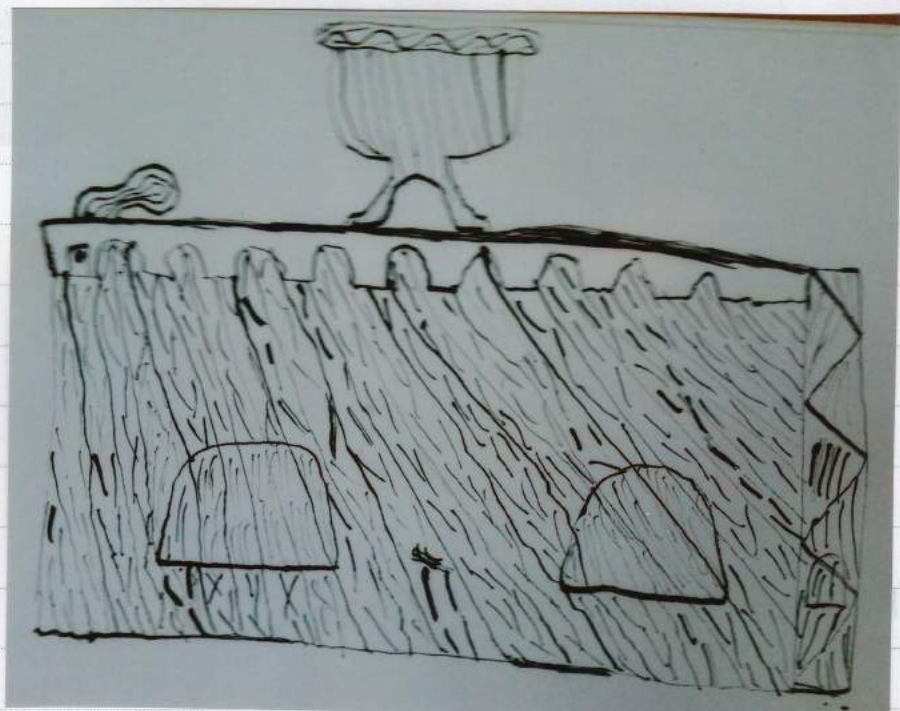

TONI TOMAŠIC'

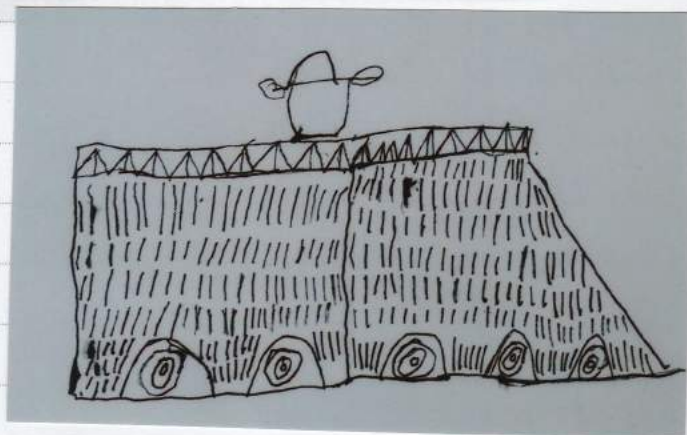
LOVRE
MILATIC'

TEREZNA
ŽIŽIĆ

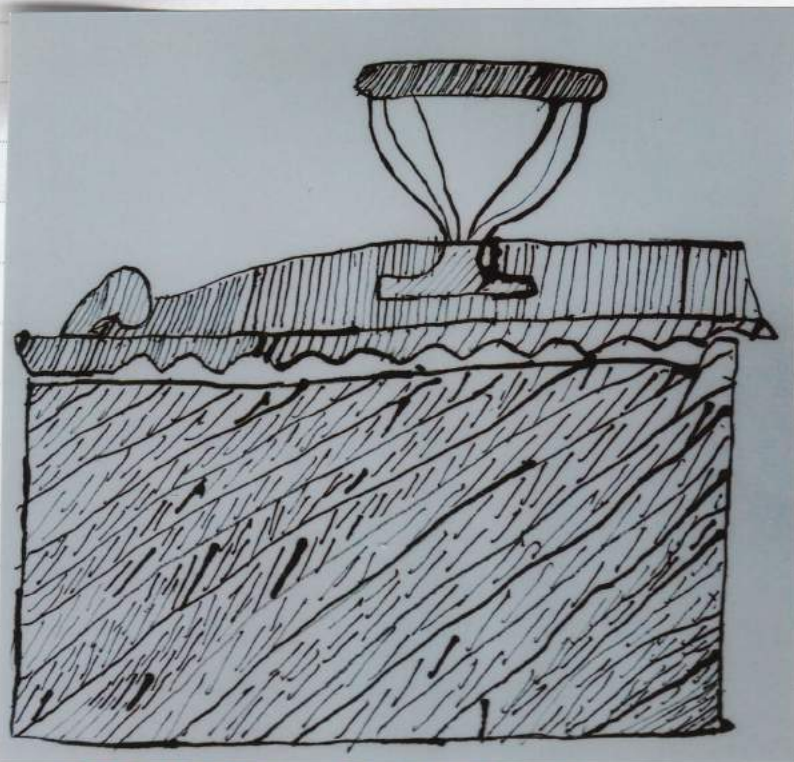

ANTEA KRIVIĆ

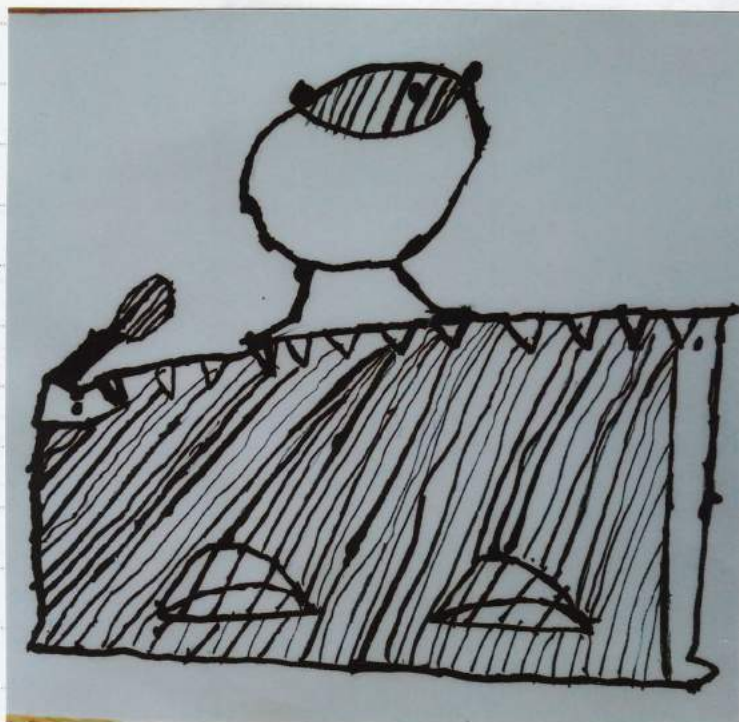

LOVRE SMEH

ŽIŽAMOT 140T

DOMAGOJ DUJMOVIC

ANTE KUŠETA

GRACIA ANDRIĆ

17. ožujka

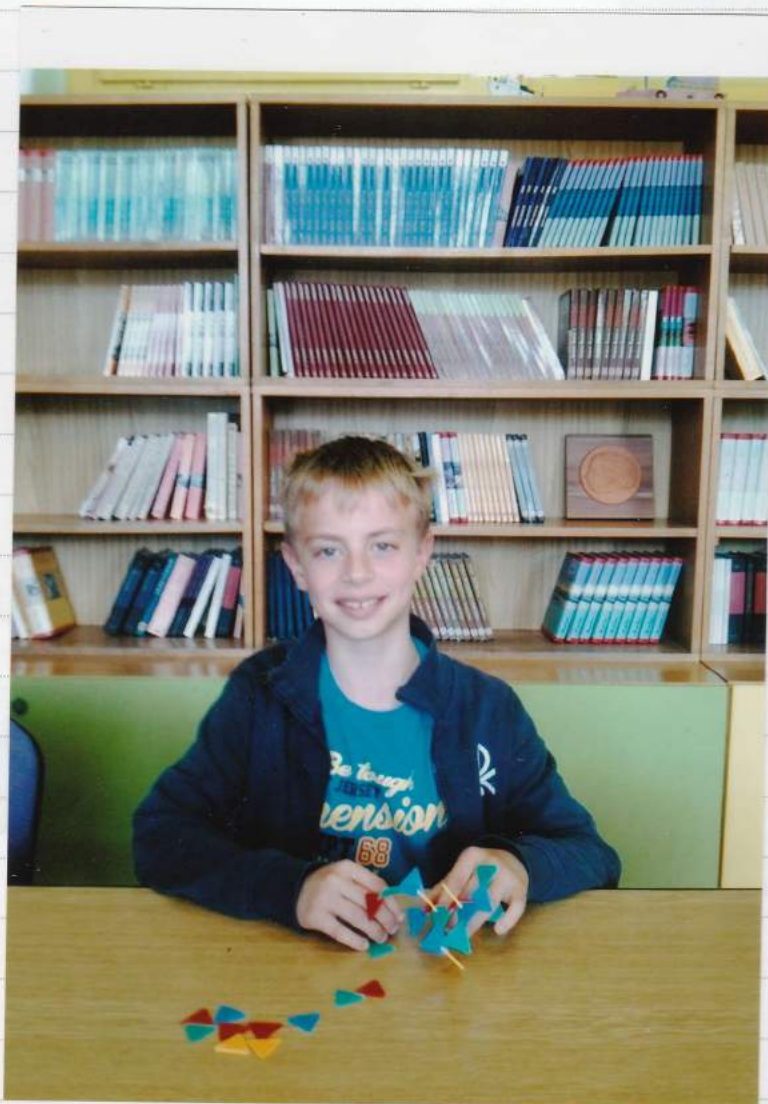
KLOKAN BEZ GRANICA

Klokan je matematičko natjecanje.

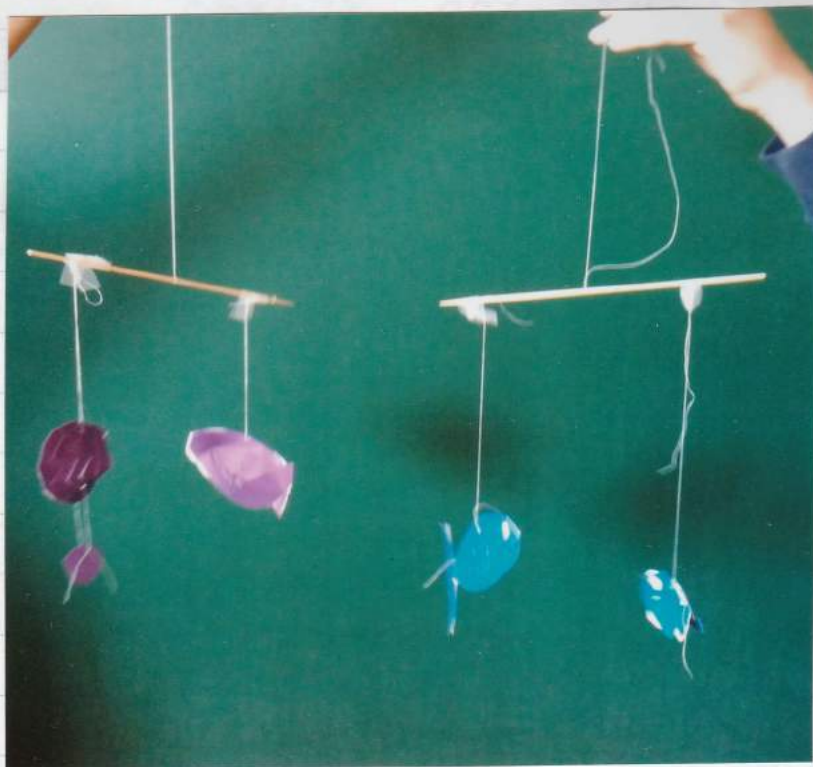
Rješavate logičke zadatke. Najboljih 10% u

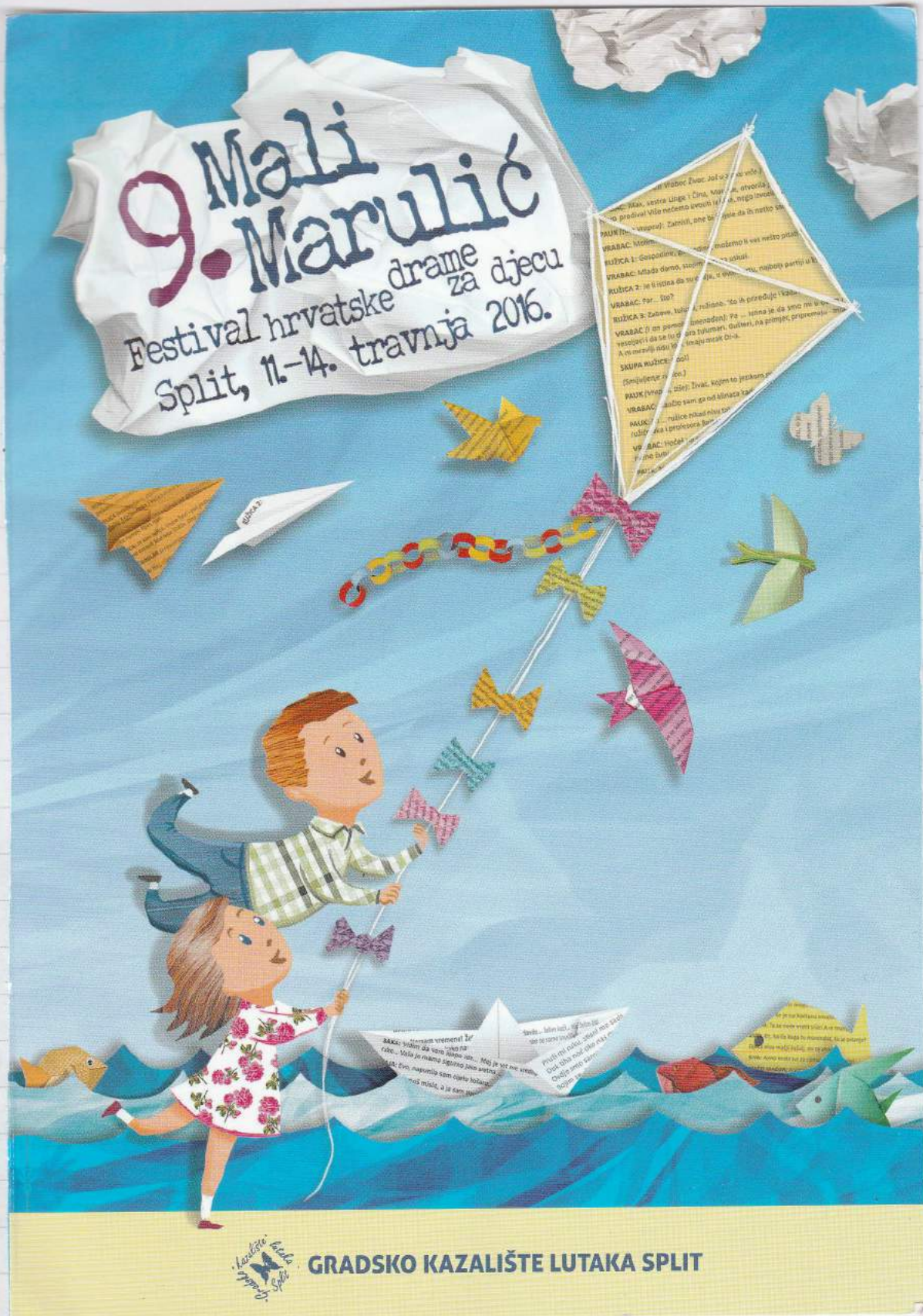
Hrvatskoj dobiva nagradu.

Iz našeg razreda nagrađen je
Ivan Matutinović igricom Tringo.

LIKOVNI
KUTAK

12. travnja 2016. gledali smo predstavu
Neispricano bajka

14. travnja

KVIZ DIKLECIJANOVA ŠKRINJICA

Na kvizu Diklecijanova škrinja
našu školu su predstavljali:

Antonija Marković (3.a.),

Ivan Matutinović (3.c.) i

Luka Jugov (3.e.).

LIKOVNI
KUTAK

DOMAGOJ
DUJMOVIĆ

LEO KEZIC

LUKA SOLDIĆ

5. svibnja POSJET - PRIRODOSLOVNI
MUZEJ

PRIRODOSLOVNI MUZEJ

Ulaznica za djecu

Serijski D
8137

Obišli smo prvo odjel morskih životinja i školjaka. Poslije smo obišli odjel kukaca koji su nas oduševili. To je bila prostorija koju su obložili papírom pa smo je nazvali: "špilja od papira". Poslije smo otišli do dinosaura. Otišli smo na radionicu.

IVANA MARUŠIĆ (4.d) NORA LOZINA (4.c), JOSIP KOVAČEVIĆ (3.a) i
DOMAGOJ DUHKOVIC (3.e)

Dana 6.5.2016. održalo se natjecanje pod nazivom „Festival matematike“. Bilo mi je drago što sudjelujem. U ekipi nas je bilo četvero, dva trećaša i dva četvrtiša. Na sam natjecanje vidio sam mnogo djece koja su došla iz drugih gradova i kojima je ovo sve bilo novo kao i meni. Moja ekipa je bila spremna za rješavanje zadataka. Nadalje smo se visokom mjestu,

a to smo i dobili. Usvajati ~~mo~~
treće mjesto. Bio sam ponosan.
Želim se i dalje natjecati. Čuo
je da mene bilo vrlo
usbudljivo i nezaboravno
iskustvo.

LIKOVNI
KUTAK

GRACIA
ANDRIĆ

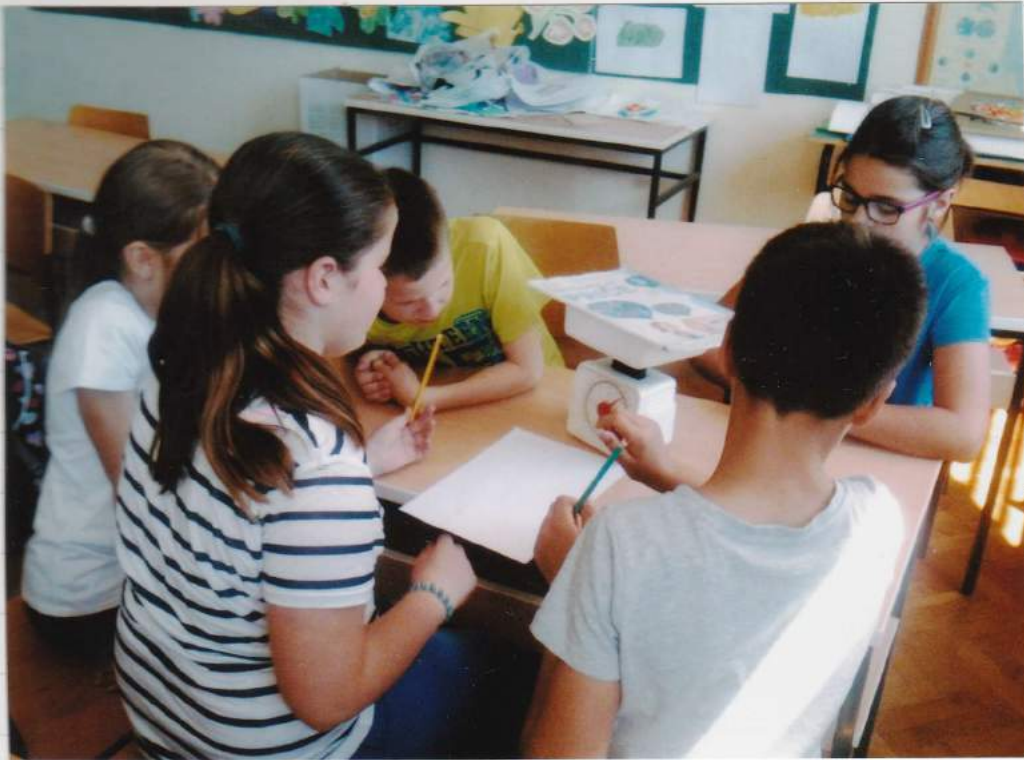
LEO
KEZIĆ

IVANO
JURIĆ

TEREZIJA
ŽIŽIĆ

Učili smo merne jedinice za masu.

Donijeli smo vage. Vagali smo razne
predmete.

srbelaj, lipanj

PROJEKT: PRAVILNA PREHRANA

MOGUĆA RJEŠENJA PROBLEMA:

- HRANIMO SE PRAVILNO.
- NE HRANIMO SE PRAVILNO.

Izvor znanja: VIDEOMIK, STARIJE OSOBE, ENCIKLOPEDIJA I INTERNET.

Uvodnik

Teba jesti umjereno!

Teba jesti manje

TREBA JESTI
SMAKNOVI

YDIAVO.
TREBA JESTI
ČESTO!

Imali smo
projekt pravilne
prehrane u kojem
smo proučavali
našu prehranu.
Zaključili smo
da ne smijemo
jesti previše
slatkiša.

TREBAMO PRATITI JASU PISHANU.

✓ TABLICA NASJE PISHAN

Year	Month	Day	Time	Location	Species	Count	Notes
2005	01	01	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	02	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	03	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	04	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	05	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	06	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	07	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	08	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	09	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	10	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	11	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	12	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	13	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	14	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	15	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	16	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	17	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	18	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	19	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	20	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	21	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	22	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	23	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	24	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	25	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	26	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	27	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	28	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	29	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	30	08:00	00000	000	00000000	
2005	01	31	08:00	00000	000	00000000	

SLATKIŠA STAVILI BI - U
KVADRATU!

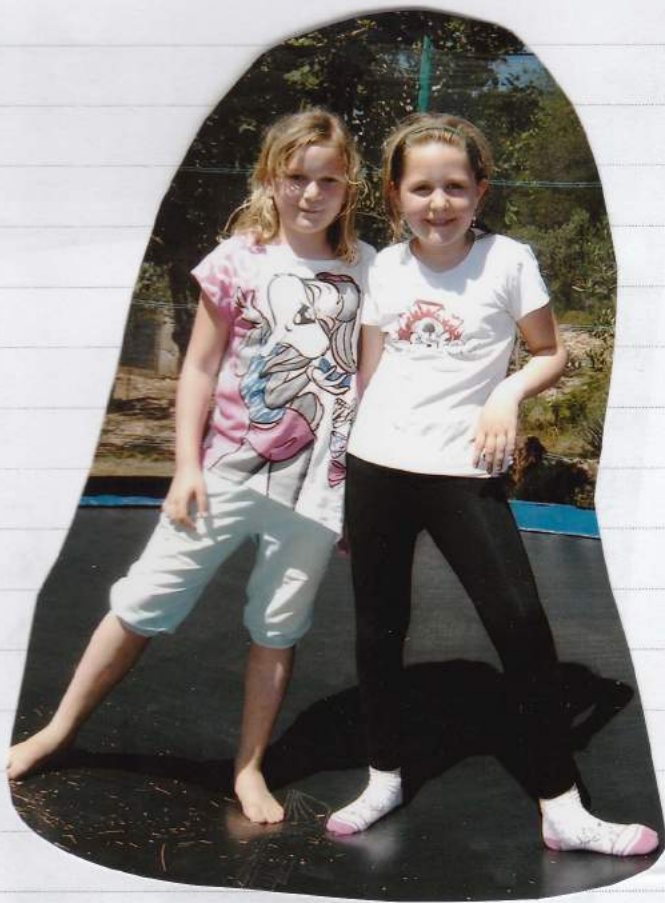
ZAKLJUČAK

Neki učenici su jeli i više
povrća, voća, mesa, jaja i ribe. Tako
da za te učenike, možemo reći i da
su se hranili zdravije, ali da ipak
moraju pripaziti na uco.

Ispred škole smo trebali biti rano ujutro. Otišli smo autobusom do trajektna luka u Splitu. Ušli smo u trajekt i vozili se 45 min do otoka Brača. Išli smo u Sutivan u park prirode. Tamo smo videli mnoge životinje: majmune, pounove, kolibu, konje, magarca, divlje svinje... Tamo smo ručali i igrali se. Zatim smo plošli u Lipetar i jeli sladoled dok nije došao trajekt po nas. Došli smo u školu i otišli smo svojim kućama. Bilo nam je lijepo, koje dojmove smo ispričali roditeljima.

PROJEKT: STARE IGRE

Tijekom školske godine igrali smo
stare igre. Da se ne bi igre
zaboravile!

ŠKATULE BATULE

Izabere se jedan od igrača. Taj igrač ostalima govori: "Škatule, batule, pretvori se u ... npr. lampu". Svi igrači pretvaraju se u lampu. Pobjednik je onaj tko najbolje odglumi.

Antea Krivić, Roza Vučemilović Šimunović

NAŠEG ZAVIČAJA

KAPIJO, KAPIJO OTVORI VRATA

Dvoje igrača smišljaju svoje nadimke. Oni spoje ruke, podignu ih i pjevaju: "Kapijo, kapijo, otvori vrata, da prolete, da prolete tri goluba zlatna, ponedjeljak, utorak, srijeda, četvrtak, petak, subota iii nedjelja". Dok oni pjevaju, ostali igrači provlače se ispod njihovih ruku. Kad kažu "nedjelja" spuštaju ruke i ulove nekog. Taj koga su ulovili, bira nadimak koji mu se više sviđa. Čiji nadimak izabere ide u njegov tim. Kad ulove sve igrače, onda se povlače za ruke tko je jači.

Ivano Jurić, Ivan Okmažić

CRNA MARICA 1, 2, 3

Netko bude Crna Marica. Ostali igrači poredaju se nekoliko metara Crnoj Marici iza leđa. Crna Marica kaže: „Crna Marica, jedan, dva, tri“. Za to vrijeme igrači trče prema Crnoj Marici. Kad Crna Marica kaže „tri“ okrene se i pogleda tko se još kreće. Ako Crna Marica vidi da se netko kreće, taj se vraća na početak. Pobjednik je onaj koji prvi dotakne Crnu Maricu.

Ante Kušeta, Ivan Matutinović, Toni Tomašić

PAPAGALO, PAPAGALO KOJA URA ŽE?

Igrači se poredaju jedan do drugoga. Jedan od igrača stane nekoliko metara ispred ostalih igrača i postaje Papagalo. Igrači jedan po jedan pitaju: "Papagalo, Papagalo, koja ura že?" Papagalo odgovara npr.: jedan mravlji korak, mišji korak, žablji korak, slonovski korak, bijela kava (hoda se naprijed dok Papagalo ne kaže stop), crna kava (hoda se unatrag dok Papagalo ne kaže stop), bunar (čučne se, za izlazak iz bunara pita se Papagala može li se izaći iz bunara) ili kišobran (skok i okret u zraku). Pobjednik je onaj koji prvi dođe do Papagala.

Marija Drlje, Terezija Žižić

NEKA TUČE, NEKA TUČE

Lopta se stavi na tlo. Igrači stave prst na loptu. Jedan igrač govori: "Neka tuče, neka tuče... npr. Stipe". Igrači trče. Igrač koji je prozvan uzme loptu i kaže: "Stop". Ostali igrači stanu. Igrač koji je uzeo loptu, gađa ih. Ako ne pogodi nikog, ispada iz igre. Ako pogodi nekog igrača, pogođeni igrač ispada iz igre. Posljedni igrač je pobjednik.

Domagoj Dujmović, Luka Soldić

BOJE

Jedan igrač ima ulogu kupca. Drugi igrač je prodavač. Ostali igrači smišljaju boju, npr. Stipe zelenu boju. Kupac pita prodavača: "Imate li zelenu boju?". Prodavač kaže: "Imamo". Stipe bježi dok ga kupac lovi. Kada ga ulovi, Stipe postane kupac, a kupac postane prodavač.

Ivan Matutinović, Terezija Žižić

UNICEF:

PROGRAM - ŠKOLE ZA AFRIKU

Republika Hrvatska je uključena u Unicefov program Škole za Afriku.

To je program koji pruža pomoć afričkoj djeci. Daje im priliku da uče i borave u pravim učionicama s pitkom vodom, da imaju školske knjige i pribor.

Cilj programa Škole za Afriku je poboljšati kvalitetu obrazovanja i učiniti ga dostupnim svoj djeci.

Učenici su dio svog društva
odvojali u zajedničku kasicu
Ze svoje vježbe u Burkinu
Faso.

AKTIVNOSTI:

DJECA

PRAVA

PROMJENA
I BUDUĆNOST

VOLIMO

ČITATI

NAŠ
KUTAK
ČITANJE

GLUMITI

RASPRAYATI

LITERARNA SKUPINA

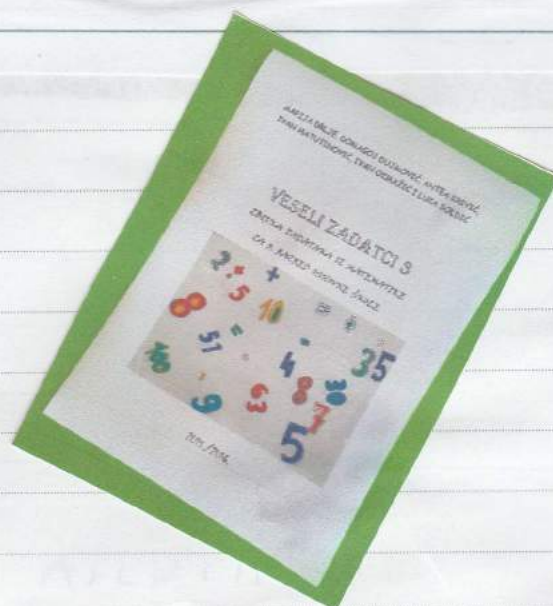

U literarnoj skupini smo
radili: rebus, križaljke, smislivi
jerke, sastave, pjesme, nemetaljke,
stihove itd. Zaboljeli smo se
tijekom cijele godine.

DODATNA MATEMATIKA

Na dodatni rešavamo matematične
zadatke. Imisli smo zadatke sa sliku
zadatka.

GLAZBA

Iđem u glazbenu školu. Lijepam
klaviru. Moj prvi koncert je bio u
prosinu.

SPORT

ATLETIKA

TAE KWON DO

ATLETIKA

TAEKWONDO

DIPLOME ZA SUPER

Tijekom godine učenici su bili
dobri prijatelji, Pomagali su jedni drugima.

X. mjesec

X. mjesec

PRIJATELJICU / PRIJATELJA

XI. mjesec

XII. mjesec

DIPLOME ZA SUPER

II. mjesec

III. mjesec

PRIJATELJICU / PRIJATELJA

IV. mjesec

V. mjesec

MEDALJE ZA PRISTOJNO PONAŠANJE

Tijekom školske godine
učenici su poštovali
razredna pravila i
skupljali medalje za
pristojno ponašanje.

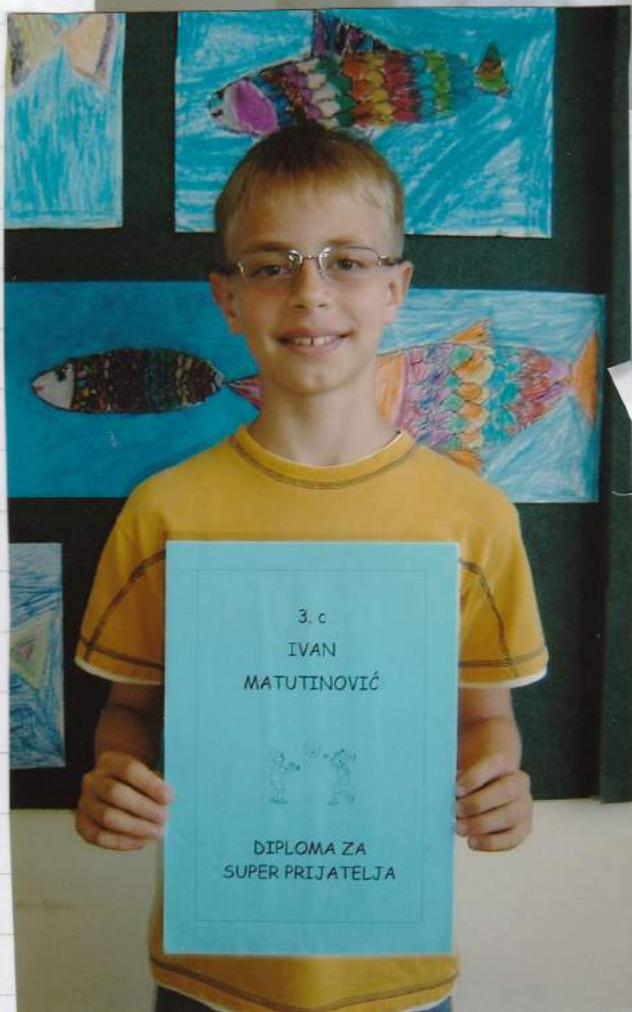
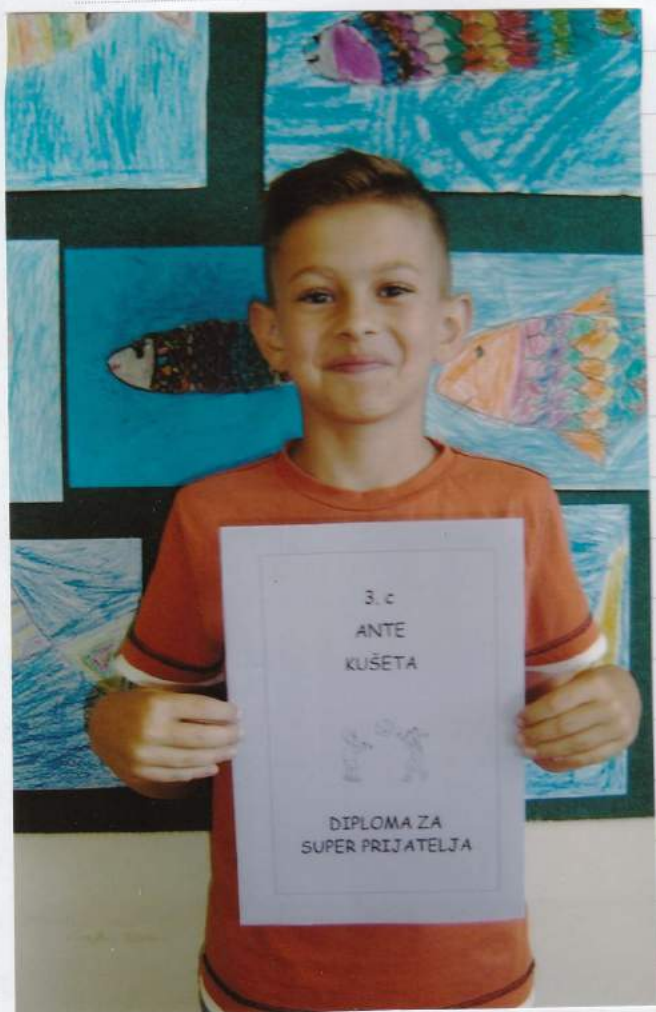
Ovo su dobitnici super
medalja za pristojno
ponašanje. Čestitamo!

DIPLOME ZA SUPER PRIJATELJA PRIJATELJICU

Tijekom cijele godine
učenici su bili dobri
prijatelji. Pomagali
su jedni drugima.
Ovo su dobitnici
super diplomo za
super prijatelja i
super prijateljicu.

Čestitamo!

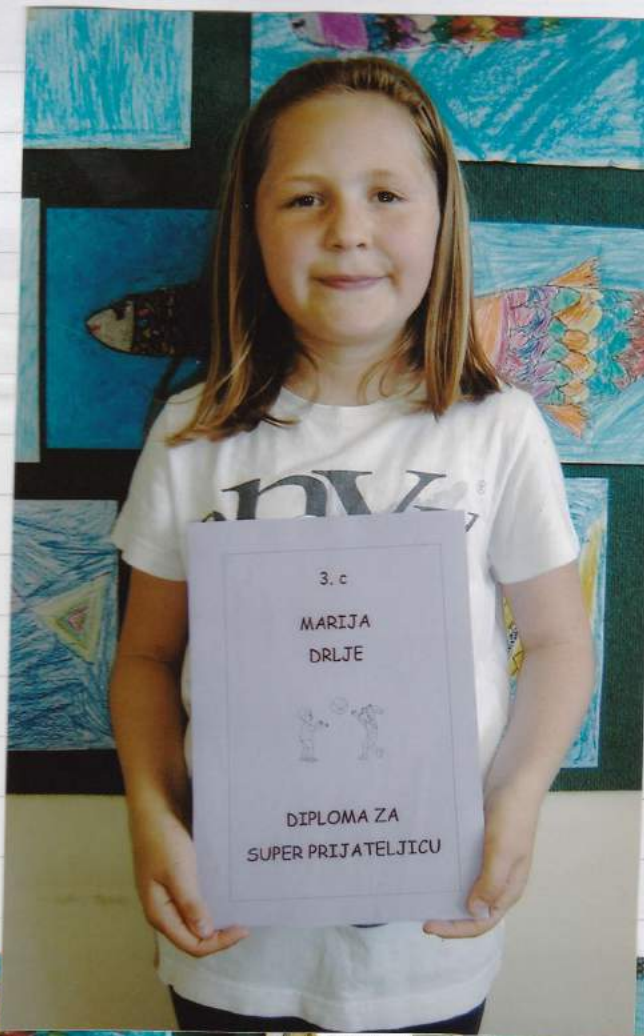

Dobitnici:
super diplome

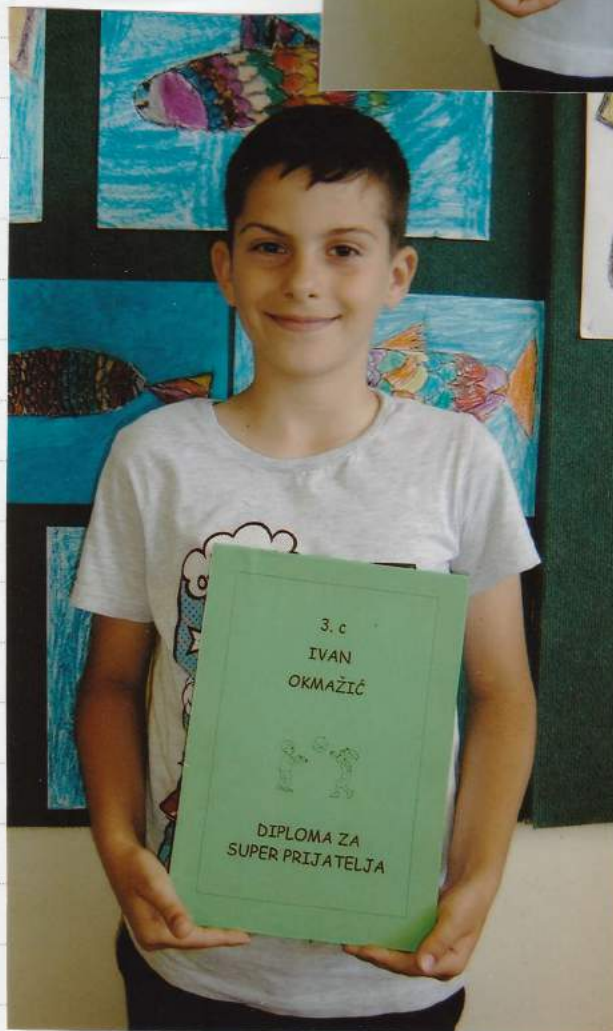
Čestitamo!

*Dobitnici
super
diploma
čestitamo!*

*Mar...
...
...
...*

Medalje za redovito pisanje domaćih radova

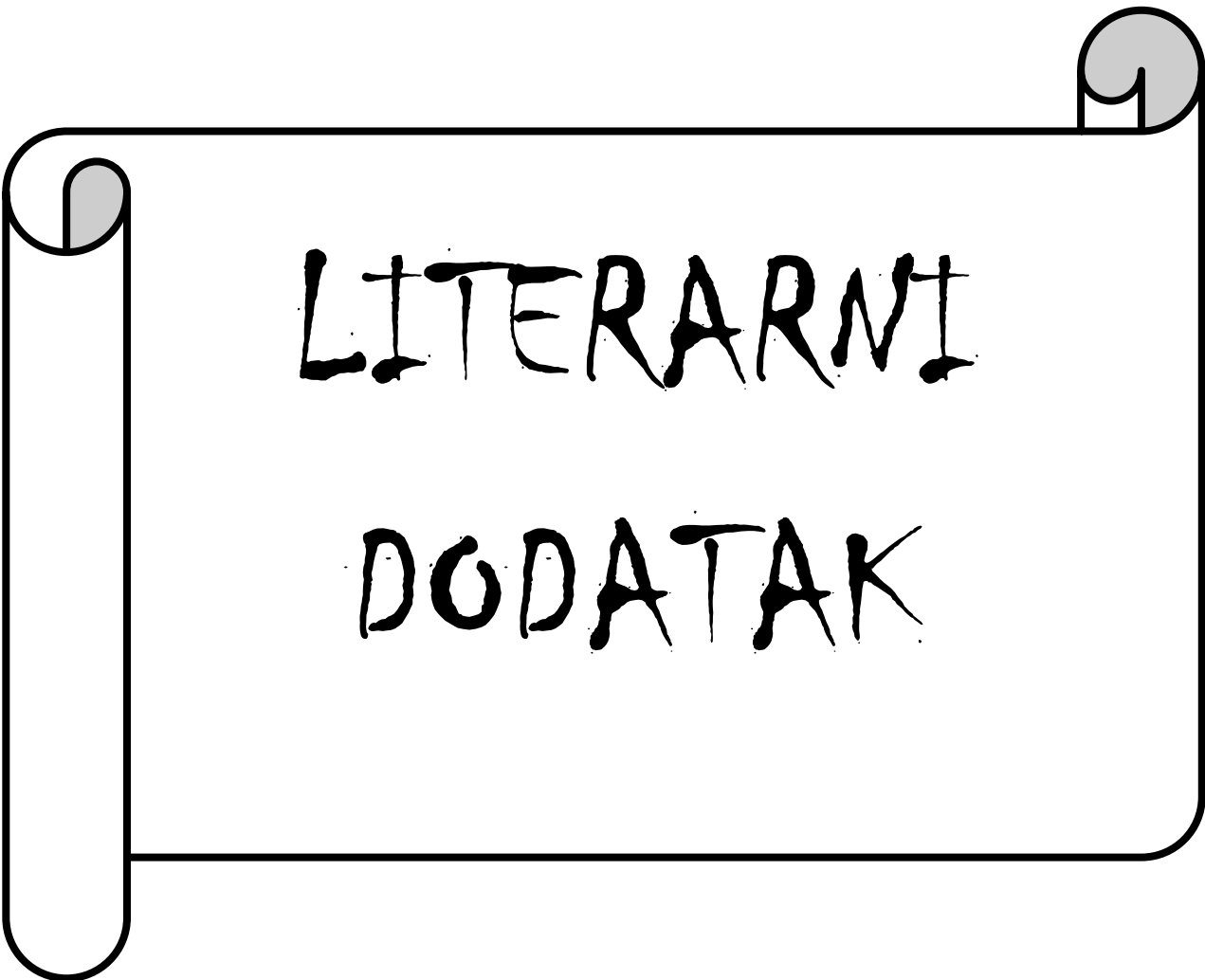
Nisu zaboravili
niti jedan domaći
rad cijele školske
godine.

Čestitamo!

3. c

LITERARNI DODATAK

LEO KEZIĆ: MONOLOG JEDNOG POTOKA

Hej! Zašto si to napravio?
Bok! Jedan od vas dvonogih bića je upravo bacio omot čokolade u mene! Grrrr!!!

Oprostite. Zovem se Bistrić. Pitate se zašto se tako zovem? Zato što sam ja najbistriji potok. Naravno, do maloprije. Mislim da ću se razboljeti! Ah, ah, da, bio sam u pravu. Idem se odmoriti prije nego se pogorša.

Ah, ah, a vi djeco, ah, ah, ne zagađujte okoliš! Hhhhhh... ššššš... pogoršalo se....

IVAN MATUTINOVIĆ: U RIBOLOVU

Zovem se Ivan. Ispričat ću vam priču kako smo brat Toni, tata i ja krenuli u ribolov.

Tata i brat su veslali da bi se čamac pokrenuo, a ja sam bacao udice da bi ulovili ribe. Prošlo je dugo vremena, a ribe nisu grizle. Vratili smo se kući. Sutra smo opet pokušali uloviti ribu. "Evo je! Zagrizla je!" – vikao sam ja. Bilo je to samo stara čizma koja se zakvačila za udicu. "Ništa nije ni danas zagrizlo." – tužno je rekao brat. Sutradan smo opet pokušali, ali smo posudili novi gliser. Odmah su nam zagrizle dvije ribice. Otišli smo dalje u dublje more i još su nam zagrizle dvije ribice. "Ulovili smo četiri ribice." – ponosno je rekao brat. Pala je noć. Bacili smo posljednju udicu. "Nešto je zagrizlo." – rekao je tata. Ogromna je bila ta riba, najveća koju smo ikada ulovili.

Sretno smo se vratili kući i vratili gliser. Dočekala nas je iznenađena mama koja je bila ponosna koliku veliku smo ribu ulovili.

ANTEA KRIVIĆ: PUTOVANJE U SVEMIRSKOM BRODU

Prije nekoliko godina doživjela sam nezaboravnu pustolovinu. Vozila sam se svemirskim brodom. Evo, sve ću vam ispričati.

Jednoga dana ugledala sam na travi svemirsku letjelicu. Odlučila sam se provozati. Ušla sam u letjelicu i čvrsto se zavezala. Poletjela sam visoko u svemir. Bilo je jako puno planeta. Vidjela sam: Jupiter, Mars, Malog medvjeda i Zemlju. Sve sam ih proučila i pogledala. Upoznala sam se s različitim vanzemalcima.

Nakon dugo vremena vratila sam se kući. Bila je to uzbudljiva pustolovina!

DOMAGOJ DUJMOVIĆ: VAŽNO PISMO

Zovem se Zec Skočko. Nadimak mi je Puž jer sam spor čak i na bicikli.

Danas sam nosio neko važno pismo. Jako sam se žurio. Čak su mi se šumske životinje divile kako sam jako brz. Jurio sam i jurio. Došao sam do velikog zavoja, a pokraj je bila litica. Kako sam naglo zaokrenuo. Važno pismo je ispalo iz moje torbe u provaliju. Mislio sam kako ću se spustiti da uzmem pismo. Mislio sam da je to neizvedivo, ali sam ipak pokušao. Ušao sam u svoju poštarsku torbu i skočio niz liticu. Upao sam baš u mekani grm u kojem je bilo pismo. Popeo sam se na drugu stranu litice taman gdje je bila ta kuća u koju sam trebao dostaviti to važno pismo. Pokucao sam na vrata. Vrata je otvorio jelen i rekao: Aaaaaaa, tu je moja pozivnica za ježev rođendan. Njegov rođendan je tek za dva mjeseca. To uopće nije bilo važno jer mu ne mogu doći na rođendan. Idem na Brač.

Nikad nemojte žuriti. Važniji je naš život.

MIA MILETIĆ: VELIKA AVANTURA

Dobar dan. Moji prijatelji i ja samo u podrumu. Tražimo stare stvari. Našli smo na neko crnoplavo jaje za koje mislimo da je portal. Kada smo ga otvorili, uistinu je bio portal.

To je portal koji vodi do čarobnjaka po imenu Fredi. Ušli smo u portal i vidjeli čarobnjaka Fredija. Upoznali smo se s njim.

Nakon pola sata bili smo napadnuti. Došli su Vikinzi. Ipak nisu mogli čarobnjaku ništa jer je imao razne napitke snage. I bili smo snažniji od Vikinga. Sve smo ih pretukli.

Nakon toga smo se vratili kući u Split. Čarobnjak Fredi je pošao s nama. Kasnije smo napravili kokice.

IVAN BEŠLIĆ: PRIČA JEDNOG ZRNA

Zovem se Mrkonja. Bavim se kemijom. Dolazim iz svemira.

Ajme, dolaze ljudi. Ne smiju me vidjeti jer sam iz svemira. Ako me vide, odvest će me u laboratorij. Moram se sakriti. Moram naći svoju raketu. Evo moje rakete. Obući ću svoje odijelo s kojim mogu biti nevidljiv. Idem iskopati crve i pojesti ih. Počeo sam biti umoran. Zaspao sam. Našli su me ljudi. Odnijeli su me u laboratorij.

Na kraju sam bio sretan.

LOVRE MILATIĆ: DOBRI ČAROBNJAK

Dobri čarobnjak je živio u maloj kući.

Sva djeca su znala tog čarobnjaka. Čarobnjak bi zaželio sve što su oni htjeli. Jednog dana štapić mu je pao u lokvu i više nije mogao čarobirati. Trebao je štedjeti za novi štapić. Zaposlio se kao kuhar. Radio je jedan mjesec i zaradio je tisuću kuna. Čarobnjak je znao da neće uspjeti i dao je otkaz. Došao je kući i počeo plakati. Djeca kad su se igrala vani vidjela su kroz prozor kako čarobnjak plače. Djeca su ga pitala zašto plače. Čarobnjak je rekao da mu je štapić pao u lokvu i da više ne može čarobirati. Djeca su mu dala novac i on je kupio novi štapić.

Budite dobri prema drugima.

IVAN OKMAŽIĆ: SVEMIR

Zovem se Ivan. Živim u Splitu. Astronaut sam.

Danas letim raketom, pa krenimo. Sad polijećem. Idem u raketu na svoje mjesto. Letimo. Vidim Sunce. Koliko planeta ovdje ima? Venera, Mars, Uran, Neptun, Jupiter i Saturn. Vidim i Zemlju i Mliječnu stazu. Ovaj svemir je predivan. Sad idem istražiti Mars. Vidio sam dobrog žutog izvanzemaljca. On me branio od zlih vatrenih izvanzemaljaca. Upoznali smo se i družili. On se zove Biti Zi. Bio mi je najbolji prijatelj vanzemaljac.

No, morao sam se vratiti na svoj planet Zemlju.

ANTE KUŠETA: OPASNOST U ZAČARANOM DVORCU

U šumi je bio jedan dvorac iz prošlosti.

Moji prijatelji vuk, medvjed, dinosaur i ja leopard krenuli smo u začarani dvorac. Bilo je to 357. godine. U šumi smo sreli nevolju. Bili su to lovci. Sreća je bila što je moj prijatelj dinosaur riješio tu nevolju. Kada smo došli do dvorca, čuli smo glasove. Ušli smo u dvorac i vidjeli da nas napada čudovište. Počeli smo bježati. Kada je čudovište našeg prijatelja vuka uhvatio i nestao, počeli smo plakati. Znali smo da ga trebamo ubiti. Našli smo njega i našeg prijatelja. Bili smo hrabri i sukobili se s njim. Bila je jako teška borba. Čulo se bum tras, al ipak smo pobijedili.

Vratili smo se sretno kući sa svojim prijateljem vukom.

LOVRE SMEH: ROĐENDAN

Bio sam sa bakom i djedom u Makarskoj na svoj rođendan jer su mama i tata radili.

Bio sam jako veseo. Vidio sam tobogan. Brzo sam otišao do njega. Baka i djed su mislili da ću se izgubiti. Morali su trčati za mnom. Tada su mi rekli da više ne trčim bez njihovog dopuštenja. Normalno, prihvatio sam odluku. Već je bilo sedam sati poslijepodne pa smo morali ići kući. Kada sam kući vidio mamu, jako sam je zagrlio. Baka i djed su otišli kući, a ja sam morao na spavanje.

Prije nego sam zaspao malo sam razmišljao. Osjećao sam se jako dobro.

MARIJA DRLJE: PUTOVANJE S MALIM PRIJATELJEM

Jednog jutra igrala sam odbojku. Odjednom je pao svemirski brod u moje dvorište na selu.

Kad je pao, iz broda izašao svemirac. Izgubio se. Odmah sam obukla odijelo. Pozdravila mamu, tatu i brata pa odletjela u svemir sa svemircem. Živio je na Marsu. Odmah smo krenuli. Kad smo došli, bio je sretan. Vratila sam se na Zemlju.

Kad sam došla na Zemlju, odmah smo se počeli dopisivati .

VANA SVILIČIĆ: TATA I JA

U kasnu noć moj tata me pozvao na ribolov.

Pozvali smo Enu i Domu. Dome je upravljao pentom. Ena i ja smo sjedile i gledale hoće li tata nešto uloviti. U tom trenutku ulovi dvije ribe.

Kad smo stigli kući, bili smo zadovoljni.

LUKA SOLDIĆ: SVEMIRSKA TRKA

Na radiju sam čuo da se održava svemirska trka. Odmah sam nabavio brod i krenuo.

Dok sam vozio, nekakav mali dječak stvori se iza mene. Kaže da je ušao u knjigu i došao ovdje. Jurili smo kao ludi. Ispred nas se stvorila Crna rupa. Počela nas je uvlačiti, ali smo uspjeli pobjeći. Kad smo se dovoljno udaljili, počela je padati kiša meteora. Meteor je pogodio u brod. Svo gorivo je iscurilo. Dobro da sam ugradio pomoćni motor.

Napokon smo došli do cilja. Osvojili smo pehar.

LANA BENIĆ: VESELI USKRS

Jednog jutra mama me pozvala da joj pomognem obojati jaja za Uskrs. Obojali smo jaja. Izašli smo u grad. Sa mnom su bili mama, tata i moja sestra. Mi smo se šetali gradom. Kasnije smo otišli kod bake i djeda. Baka nam je ispekla kolače. Otišli smo u crkvu sa košarom punom jaja i sirnice.

Kasnije smo se vratili u naš dom. Bili smo sretni i veseli.

FRANE BLAŽEVIĆ: MOJ TATA I JA NA RIBOLOVU

Jednog dana gledao sam film. Tata je došao do mene i rekao: Hoćemo li ići u ribolov? Rekao sam: Može. Ponijet ću štap za pecanje.

Krenuli smo na more i ušli u brod. Veslali smo. Bacio sam mrežu. Čekali smo i čekali. Izvadili smo mrežu i vidjeli ribe. Nije ih bilo puno. Vidjeli smo ogromnu ribu. Odlučili smo je uhvatiti. Veslali smo brzo pa smo je uhatili. Tata mi je rekao: Idemo kući, već je kasno.

Krenuli smo kući. Kad smo došli, mama je bila oduševljena. Tako smo svi bili veseli, pomalo gladni i umorni od šetnje do kuće.

GRACIA ANDRIĆ: PUSTOLOVINA MALOG OBLAKA

Jednog dana pitala sam mamu mogu li se ići igrati s ostalim oblacima. Majka mi je rekla da mogu.

Otišla sam i nakon nekog vremena zapuhao je jaki vjetar. Otpuhao je moje prijatelje na jednu stranu, a mene na drugu stranu. Nakon dugo vremena stigla sam u Pariz. Bilo je jako kasno. Na tren sam se sjetila majke. Rekla sam: Sigurno se sad brine gdje sam ja i kako me tako dugo nema. Ali, brzo sam ugledala nešto prekrasno, a to je bio Eiffelov toranj. Ulična svjetla su ga obasjavala. A zatim je zapuhao jak vjetar. Napokon sam se vratila kući. Majci sam sve ispričala.

Bila je presretna što sam se vratila kući. Bilo mi je baš lijepo.

IVANO JURIĆ: SVEMIRSKO PUTOVANJE

Jednog utorka čitao sam knjigu o svemiru. Dok sam čitao, zamislio sam se.

Odjednom sam se stvorio u svemirskom brodu. Čuo sam korake i sakrio se u neku prostoriju. U toj prostoriji bilo je jako tiho. Vidio sam

neke robote, puške i rakete. Kad sam pokušao uzeti jednu pušku, pao sam. To je svemirski brod sletio na Jupiter. Izašao sam iz te prostorije. Iz svemirskog broda izašlo je pet svemiraca. Sakrio sam se. Svemirci su me našli. Uplašio sam se. Svemirci su mi rekli da se ne bojim. Upoznao sam se s njima. Rekao sam im da živim na Zemlji. Oni su mi rekli da će me odvesti kući. Putujući do Zemlje vidio sam Mars i Malog medvjeda. Oprostili smo se. Dali su mi jednog robota. Bilo mi je lijepo.

MARKO BUOVAC: PUSTOLOVINA

Mi smo krenuli na ribolov sa tatom Stjepanom. Idemo loviti ribu za ručak. Tata je bacio mrežu i ulovio velikog cipla. Kada je tata ulovio cipla, ulovila ga je i kći Zdravka. A njen najstariji brat ulovio je kita. Kit ih je sve povukao u more. Tada su se borili sa kitom. Tata Stjepan je ubio kita sa nožem ravno u srce. Tata Stjepan je proglašen spasiteljem.

ROZA VUČEMILOVIĆ ŠIMUNOVIĆ: LUDE MAŠKARE

Tog dana bile su maškare. Moji prijatelji i ja smo se prerusili. Čak i moj stric. On je bio ludi čarobnjak. Maškare su se održavale u Splitu.

Moja prijateljica i ja smo išle potražiti mog strica jer smo ga izgubile u gužvi. Tražile smo posvuda, ali nije ga bilo. Ugledale smo kulu i popele se na vrh. Kad smo se popele, ugledale smo čarobnjaka. Ali to nije bio moj stric, nego pravi čarobnjak. Pitale smo ga je li uistinu pravi čarobnjak. Pokazao nam je svoje čarolije. Bilo je već kasno, pa smo morale otići. Moj stric me tražio. Žao mi je što sam morala ići.

Drugog jutra, kad sam se probudila, netko je zvonio na vrata. Digla sam se i otvorila. Ugledala sam čarobnjaka. Bila sam sretna što ga vidim. Saznala sam da on živi blizu mene, u Splitu. Možemo se družiti. Osjećala sam se odlično.

LANA BENIĆ: ZLA RIBA

Zovem se Lana. Danas sam odlučila ići s prijateljima ribarima loviti. Kad je pala noć, svi smo se skupili i krenuli u pustolovinu. Kad smo krenuli, izvadili smo svoje mreže i počeli loviti ribu. Uzela sam svoju mrežu i stavila je u vodu. Osjetila sam da sam nešto uhvatila. To je ogromna ribetina. Počeli smo bježati. Uvukla nas je u more. Počeli smo

ostajati bez kisika. Spasile su nas ribe. Ušli smo u čamac i došli do kopna. Otišli smo kući. Ispričala sam mami i tati da nas je ribetina uvukla u more.

I tako su nas ribe spasile.

DOMAGOJ DUJMOVIĆ: MONOLOG JEDNOG POTOKA

Zovem se Brzi. Potok sam. Živim u Planingradu.

Izgledam kao svaki potok. Bavim se uzgojem riba. Ne volim kada me netko zagađuje. Jednog dana sam bio pun smeća. Puno riba je nestalo. Osjećao sam se jako tužno.

Poručujem ljudima da ne zagađuju vode jer to šteti ljudima i životinjama.

LUKA JELOVIĆ: RIBOLOV

Zovem se Luka. Ribar sam.

Prvi put sam na Hvaru. Ulovio sam nekoliko riba. Tu su sa mnom prijatelji. Dobro sam se proveo. Bilo mi je jako lijepo.

Opet sam htio ići na Hvar. Ali moji prijatelji su bili zauzeti. Frane je morao ići u Šibenik, Karla je bila kod bake, a Viktor je morao biti kod ujne.

ROZA VUČEMILOVIĆ ŠIMUNOVIĆ: ZAČARANI DVORAC

U groznoj začaranoj šumi bio je dvorac iz prošlosti. Bio je jako star. Govorilo se da je stara vještica u prošlosti živjela u tom dvorcu i ostavila ga začaranog.

Nitko se nije usuđivao ulaziti u dvorac. Jedan mladić je bio jako znatiželjan, pa se on usudio ući u začarani dvorac. Dobro se pripremio. Došao je do ulaznih vrata i već ušao u zaplet. Nije znao kako otvoriti ulazna vrata. Nakon puno vremena našao je gumb gdje se otvaraju vrata. Kad je ušao unutra, bilo je puno prašine pa nije ništa vidio. Najednom na njega skoče velike otrovne zmije. Nije mogao vjerovati da to postoji. Dugo se borio s njima, ali je pobijedio. Hodao je kroz dvorac i još ga je puno zapleta dočekalo... Napokon se popeo na vrh i pronašao lijepu princezu. Ona je bila zarobljena, ali mladić ju je spasio.

Vjenčali su se i živjeli zajedno.

TONI TOMAŠIĆ: RIBOLOV

Sanjao sam da sam ribar koji je s Ivicom i Maricom išao u noćni ribolov.

Stali smo na najbolje mjesto za ribolov. Bacili smo mrežu. Mreža nas je odvela na nepoznati otok. Otišli smo u šumu tražiti drvo za splav. Napravili smo splav. Otišli smo doma.

Probudio sam se i saznao da je to bio san. Bio je baš lijep san. Ali nisam znao što me odvelo na obalu u snu.

LEO KEZIĆ: PRIČA JEDNOG ZRNA

Zovem se Zloćko. Zna li zašto? Reći ću vam. O! Muha! Šćap! O, očito sada znate. Biljka sam mesožderka. Uzgojen sam u vrtu zlih ljudi. Oni su mi naredili da ih hvatam kukce. Ne osjećam se dobro.

Priču poslušajte do kraja!

Napokon je pao mrak. Istrčao sam iz vrta na ulicu. Mislio sam da će me pregaziti automobil, ali su ipak svi spavali. Tada sam započeo svoj put. Izašao sam iz grada i legao na travu. Ujutro sam shvatio da mi je to idealno mjesto za useljavanje.

Sada je to moj dom. Što je najbolje, nitko mi ne zapovijeda i ugodno mi je.

IVAN OKMAŽIĆ: MONOLOG JEDNOG POTOKA

Zovem se Čisto Mokrić. Potok sam koji živi u Solinu.

Volim kad vidim životinje i cvijeće oko sebe. Evo, sad je najgori trenutak zato što ne volim paziti gdje tečem. No, moram. O ne, što se dogodilo? Zašto sam u jezeru? Trebao sam paziti gdje tečem. Kako ću sada stići u more? More je moje najdrže mjesto. Na svu sreću divlja patka mi je dala da prođem. Otišao sam tako pravim putem i ušao u more.

Napokon sam bio sretan što sam došao do mora.

TONI TOMAŠIĆ: BOŽIĆ

Bio sam doma. Bila je večer. Sutra će biti Božić. Brzo sam otišao u krevet i jedva čekao Božić.

Ujutro sam se probudio. Nisam vidio poklon. Pitao sam mamu i tatu gdje je poklon. Mama i tata mi kažu: Iznenađenje. Daju mi poklon. Odmah sam ga otvorio. U poklonu su bile lego kocke. Zagrlio sam mamu i tatu. Rekao sam im: Volim vas jako. Mislio sam da neću dobiti poklon. Bio sam sretan.

LUKA SOLDIĆ: POŠTAR ZEC

Zec Mrki je bio najbolji poštara na svijetu. Uvijek bi na vrijeme dostavio poštu.

Jednog dana je krenuo dostavljati pisma na svome biciklu. Kada su ga životinje vidjele, počele su vikati: Eno poštara Mrkija! Svi su potrčali. Dok je vozio, slučajno je medi pregazio nogu. Medo je počeo skakati oko Mrkijevog bicikla. Odjednom je pao na Mrkija. Oboje su završili kod šumskog doktora.

Vidite što se dogodi kad ne pazite kuda vozite.

MARIJA DRLJE: HRABRI PAS I DJEVOJČICA

Jednog jutra sam s tatom i psom Hungom hodala šumom. Odjednom se tata izgubio.

Vidjeli samo jedan dvorac. Blizu dvorca je bila tabla na kojoj je pisalo: ZAČARANO, ČUVAJTE SE! Kad sam to vidjela, rekla sam svom psu Hungu: Moramo se paziti! Mom psu su počela koljena klecati. Ušli smo u dvorac i vidjeli neke velike kosture. Čak smo vidjeli neku staricu u kostimu duha! Ta starica nas je uhvatila (barem mene) i stavila me da visim okovana. Hung je bio slobodan. U toj tamnici s nama je bio i moj tata kojeg smo pronašli kako visi okovan. (Dva sata poslije) Hung se dosjetio nečeg! Starica je čuvala tamnicu da nitko ne pobjegne. Na podu su bili ključevi okova. Hung ih je donio pa smo se moj tata i ja spasili.

Svi smo se sretno vratili kući. Hung se pokazao kao hrabar pas i dobar prijatelj. Zbog toga je za večeru dobio duplu porciju kobasica.

LUKA JELOVIĆ: BOŽIĆ

Bili smo u crkvi na Božić.

Kad smo došli kući, mama nam je ispekla kolače. Najeli smo se. Bili su mama, tata, Karla, djed, baka i ja. Sutra smo sreli prijateljicu Terezu. Baš nam je bilo drago. Lijepo smo se zabavili.

Mislim da je Tereza dobra prijateljica.

IVAN MATUTINOVIĆ: MALI ZEC POŠTAR

Jednog dana gradonačelnik Medo Medić je izabrao zeku za poštara.

Zeko nije bio iskusan u poštanskom zanatu. Trebao je važna pisma dostaviti. No, pao je i sva su se pisma razletjela na sve strane. Zeko ih je brzo pokupio, sve osim jednog. Počeo je skakati. Pužić Slavko, ježić, lisica i druge životinje su mu pomogle, ali ne mogu naći pismo. "Što ćemo sad?" – pitao je pužić Slavko. Pogledao je u torbu. "Evo pisma!" – glasno je uzviknuo zec. Pohitao je dostaviti pisma. Sva je pisma dostavio. Vratio se u grad i zahvalio se životinjama. Gradonačelnik Medo Medić je pohvalio zeca.

Tako je zec sa velikim samopouzdanjem nastavio biti poštar i sva je pisma uspješno dostavio.

TEREZIJA ŽIŽIĆ: PRIČA JEDNOG ZRNA

Moj posao je čuvanje ostalih zrna prije sijanja.

Dolazim iz jednog polja. Živim u selu. Izgledam kao mali čuvar. Volim čuvati druga zrna da ih nitko ne ozlijedi.

Jedne večeri sam otišlo prošetati. Na jednom stablu vidila sam vjevericu. Došla sam ispred stabla, a ona je skočila na mene i pojela me.

ANTEA KRIVIĆ: ZAČARANI DVORAC

Prije mnogo godina, u velikoj i gustoj šumi punoj trnja nalazio se jedan dvorac. Taj dvorac bio je jako star, ali poseban po zlatnicima i draguljima.

Jednoga dana djevojčica Ela odlutala je od kuće i otišla u šumu. To je bila šuma koja vodi do dvorca. Ela se pokušala provući kroz trnje i doći do dvorca, ali bez uspjeha. Počela je lomiti granje i trnje, penjati se po stablima. Tako je uspjela doći do dvorca. Kada je ušla, oči su joj je zasjale od svjetlosti i ljepote. Vidjela je brdo dragulja i zlatnika.

Ela je svoje džepove napunila zlatnicima i draguljima. To je bio napušten i začaran dvorac pa je Ela mogla uzeti što je god poželjela iz dvorca. Djevojčica se sretno vratila kući. Ona i njena obitelj postali su bogati.

MIA MILETIĆ: ZEC POŠTAR I ŠUMSKA BIČA

U jednoj šumi živio je poštar zec. Raznosio je pisma. Volio je taj posao. Zec se zvao Jack Rabbit.

Jednog dana je naš Jack pao preko kamena. Bilo je pisama posvuda. Šumska biča su mu pomogla da sakupi sva pisma.

Jack ime je bio zhvalan. Jack je nakon toga nastavio svoj posao. I svi su živjeli dugo i sretno.

VANA SVILIČIĆ: U DVORCU DUHOVA

Bile jednom dvije djevojčice, Iva i Rini.

Jednog dana vidjele su dvorac. Ušle su unutra i vidjele duhove. Odmah su pobjegle. Idućeg dana Rini je otišla u školu. U razredu su bili Rini, Nikola, Beti... Nikola i Beti su Rinini najboji prijateji. Oni su otišli u dvorac. Beti se izgubila. Također i Nikola. Rini je ostala sama. Beti i Nikola tražili su Rini. Kad su je pronašli, išli su kod Ive. Ona je bila radosna što su se vratili.

I sve je dobro završilo.

MARIJA DRLJE: MONOLOG JEDNOG POTOKA

Zovem se Potočić Jelčić. Dolazim iz Jelčićgrada. Živim uz jednu veliku rijeku Bistrić.

Plavkastozelen sam kao i moja baka Ankica. Volim kad mi neki potočić dođe u posjet. Ne volim kad je velika buka. Ne volim kad netko baca smeće u mene. Jednog sam dana jurio, jurio i jurio. Odjednom sam naglo stao. Neko je dijete bacilo konzervu tune u mene. Srećom pomogla mi je rijeka Bistrić.

Savjetovao bih djeci da ne bacaju smeće u potoke i rijeke!

IVANO JURIĆ: ZAČARANI DVORAC

Iza sedam šuma i šest mora bio je dvorac. To je bio začarani dvorac.

U tom dvorcu živi jedna obitelj. U toj obitelji su kralj, kraljica, dva sina i kći. Dva sina su se svaki dan igrali u vrtu, a kći je ukrašavala sobu. Bilo je vrijeme ručka. Sinovi i kći su potrčali u kuhinju, a u grmu se začuje

jedan zvuk. To je bio lopov. On se ušuljao u dvorac. Tražio je blago po svim sobama, no nije ga bilo. Vidio je da nema blaga pa je otišao. Kad je pala noć, obitelj je otišla spavati. Kad je svatko ušao u svoju sobu, vidjeli su nered. Mislili su da je jedan od sinova razbacao stvari. Poslije su vidjeli da nijedan sin nije radio nered nego lopov.

Shvatili su da ne smiju tako brzo donositi zaključke.

TEREZIJA ŽIŽIĆ: ZAČARANI DVORAC

Jednog dana princ Matej je htio spasiti začarani dvorac.

Dvorac je začarao čarobnjak. Princ je putovao šumom. Kada je prolazio šumom, ugledao je princezu. Princeza je plakala. Princ ju je pitao zašto plače. Čarobnjak je začarao dvorac u kojem je živjela. Princ je rekao da on ide spasiti dvorac. Princeza se popela na konja i otišla s njim. Kada su došli do dvorca, otišli su kod čarobnjaka. Čarobnjak je vidio kako dolaze pa se uplašio. Princ i princeza su ušli u čarobnjakovu sobu. Čarobnjak ih je pitao: Što želite? Rekli su mu da žele da dvorac bude kao i prije. Čarobnjak im je to ispunio. Čarobnjak je onda nestao.

Princ je zaprosio princezu. Vjenčali su se.

DOMAGOJ DUJMOVIĆ: RIBOLOVCI

Danas sam sa svojim prijateljima lovio ribu.

Čekali smo da se mreža napuni ribama. Dugo samo čekali, ali mreža još nije bila puna. Zaspali smo na brodu. Spavali smo kad se odjednom prevrnuo brod. Upadnemo u more. Ribe su nas povukle na dno i dale nam svakom po četiri školjke. S prvom možemo disati pod vodom. S drugom možemo brzo plivati kao ribe. S trećom možemo jesti ono što i ribe mogu. Sa četvrtom možemo pričati pod vodom. To se nama svidjelo, ali ne zadugo. Ribe su nam govorile da idemo iz ovog mora. Govorile su da se vratimo svojoj pravoj kući na kopnu. Mi smo brzo pobjegli iz tog mora i otišli kući.

Više nikad nismo otišli loviti ribu.

LEO KEZIĆ: ZEC POŠTAR

Danas u šumskom svijetu gradonačelnik Miško Miškić je mislio: Kako to da je u gradu sagrađena pošta, a nema poštara u njoj? Tada je odlučio nabaviti jednoga.

Još tog dana odlučio se za Juru Jurića. Odmah mu je dao bicikl, pisma i poštarsku torbu. Jure, naš poštari zeko, brzo je došao do šume. Počeo je raznositi pisma. Odjednom zapne o kamen. Sad su sva pisma bila na podu. Zekan više nije znao što da radi. Iznenada dođu životinje i skupe pisma. Pisma su za čas bila skupljena. Zekan im se dobro odužio s pismom u kojem je pisalo: Dođite kod mene u Ulicu moje mrkve 66. Rezbarit ćemo bundeve i igrati razne igre.

Sve šumske životinje su bile jako sretna. Sve su došli!

MARIJA DRLJE: POSJET ČAROBNJAKU SINUSU

Jednog kišovito jutro mama me poslala da kupim kruh. Došla sam u trgovinu i vidjela plakat jednog čarobnjaka. Pitala sam se: Kad ću vidjeti čarobnjaka Sinusa?

Nazvala sam prijateljicu. Rekla sam joj: Hoćemo li ići u Split vidjeti čarobnjaka Sinusa? Gracia je rekla: Možemo, idemo u Split! Krenuli smo u 16:00 h. Gracia je svakih pet min pitala: Jesmo li stigli? Malo smo stali, pa opet krenuli. Stigli smo u Split. Gracia je bila presretna. Trebali smo putovati pješke. Nama to nije smetalo. Nama je bilo važno doći do čarobnjaka Sinusa. On živi u Hercegovačkoj ulici. Stigle smo. Bile smo sretna.

Osjećale smo se veselo. Zabavile smo se sa čarobnjakom Sinusom. Na kraju smo se morale vratiti kući.

TEREZIJA ŽIŽIĆ: PUTOVANJE OBLAKA

Putujem sa prijateljem u park oblaka igrati se. Nadam se da neće biti oblačno dok putujemo. Na pola puta počeo je puhati vjetar. Puhao je i puhao. Vjetar nas je odnio u Dubrovnik. Vidjeli samo ljude kako se šetaju. Nije bilo ni oblaka na nebu. Odlučili smo ostati.

DOMAGOJ DUJMOVIĆ: PRIČA JEDNOG ZRNA

Malo sam zrno pšenice.

Bavim se proučavanjem jesu li zrna zdrava i zrela. Dolazim iz Nigdjezemske. Tamo sam bio najbolji pa su me odveli na važniji posao u mjestu Pšeničnost. Živim u tom mjestu. Izgledam kao mali mrav. Ne volim kad mi se rugaju. Zato sam odlučio pobjeći iz Pšeničnosti u Jagodno Polje koje je jako daleko od Pšeničnosti. Odlučio sam da prije nego pobjegnem ukradem sva zrnja koja su mi se rugala jer sam bio

najmanji od svih. Odlučio sam ih staviti u teglicu iz koje neće moći pobjeći. U kojoj neće moći postati klas pšenice. Tako sam pobjegao u Jagodno Polje. Tamo sam izrastao u veliku pšenicu među jagodama. Tamo sam bio poseban. Nitko mi se nije rugao nego su me svi hvalili.

Preporučujem dehci svijeta da budu dobra pa će narasti velika, zdrava i pametna.

ANTE KUŠETA: RIBOLOV

Živim u Splitu. Imam devet godina.

Jednu sam noć išao sa prijateljima u ribolov. Uzeli smo tatin brod i krenuli u akciju. Plovili smo dugo dok nismo našli pravo mjesto za roibolov. Uzeli smo mrežu i bacili je u more. Odjednom je mrežu zagrizlo čudovište. Uspjeli smo ga uhvatiti i ubiti.

Otišli smo kući sretni.

LUKA SOLDIĆ: MONOLOG JEDNOG POTOKA

Zdravo, ja sam potok. Živim u gradu Splitu.

Jako sam malen. Volim lijepe i šarene šume. Nekako mi se ne sviđaju parkovi i šume pune smeća. Jučer sam bio u jednom parku. Baš je bio prljav i pun smeća. Više nikad ne želim vidjeti takvo što. Nešto sam zaboravio najaviti. Sutra rano ujutro ulit ću se u Jadransko more.

Djeco, nemojte zagađivati okoliš.

LEO KEZIĆ: JA KAO KRALJ

Sve se dogodilo jedne noći, kada sam prao zube. Iznenada sam se pojavio u srednjem vijeku u šumi pokraj dvorca.

Ušao sam u dvorac, a ugledao ništa! Sve je čisto, uredno... ali nema nikog. Kad odjedanput čujem plač. Iza zavjese je bila kraljeva sluškinja. Pitao sam ju zašto plače. Ispričala mi je da je kralj tog dvorca otišao u rat i da ga nema već par dana. Cijeli sam se dan dosađivao bez TV, ali najviše bez brata. I tako je došla noć i vrijeme za večeru. Sjeo sam za stol, kad sam počeo njušiti dim i zapazio kako sluškinja bježi i nešto viče. Uđem ja u kuhinju i padne mi užareni strop na lice.

Tad se probudim i shvatim da je to bio samo san.

TEREZIJA ŽIŽIĆ: U RIBOLOVU

Išla sam u ribolov sa prijateljima. Išao je s nama i ribar.

Putovali smo jako dugo, dok nismo došli do najveće dubine. Bacili smo mrežu. Dok smo čekali da mreža bude teža, zaspali smo. Kada nas je ribar probudio, vidjeli smo morskog psa. Uplašili smo se. Ribar nam je rekao da nam neće ništa pa smo se smirili.

Kada smo se vratili, odmah smo ga ispekli i pojeli.

IVANO JURIĆ: PRIČA JEDNOG ZRNA

Zrno sam pšenice. Živim u malome selu.

Dječak me želio posaditi, ali mu se na vrećici pojavila rupica. Kraj te rupice bio sam ja.

Dječak je trčao kući. Tako je brzo trčao da su neka zrna ispala na malu livadu. Među tim zrnima bio sam ja. Pao sam na livadu. Mislio sam da nas nitko nikada neće naći. Dan kasnije prolazio je neki čovjek. Neka jako ljepljiva žvaka zalijepila mu se za čizmu.

Kad je trčao preko livade zalijepio sam mu se za čizmu. Nakon par sati došli smo u gradić. Uspio sam vidjeti kao idemo prema velikoj zelenoj raketi. Kad smo ušli u raketu, imao sam predosjećaj da idemo na Mjesec.

Kad smo poletjeli, bila mi je muka. Kad smo sletjeli na Mjesec, skoro sam povratio. Ali sam se odlijepio sa čizme. Bilo mi je mnogo bolje. Prošlo je mnogo sati kad sam vidio da astronaut odlazi. Mislio sam da se nikad neću vratiti na svoj planet.

Poslije su me našli vanzemaljci i zasadili pa sam narastao.

Ne uništavajte prirodu.

IVAN MATUTINOVIĆ: SUSRET SA ČAROBNJAKOM

Moja obitelj i ja krenuli smo na karneval u Splitu.

Bio sam žedan. Otišli smo u nepoznatu prostoriju. Odjednom su se zaključala vrata. Bio je tu usamljeni čarobnjak. Moja brat ga je zamolio za četiri čaše vode. Čarobnjak ih je ubrzo stvorio. Cijela se obitelj začudila kako je to napravio. Rekli smo da moramo ići. On je rekao da će nas pustiti, ako bude s nama cijelu večer na karnevalu. Pristali smo. Svi su govorili da je čarobnjakov kostim najbolji, iako nije nosio kostim.

Više nije sam. Pronašao je svoje stare prijatelje na karnevalu. Obitelj i ja bili smo sretni što smo mu pomogli.

DOMAGOJ DUJMOVIĆ: ZAČARANI DVORAC

Šetao sam šumom i u daljini sam vidio dvorac.

Došao sam do dvorca i vrata su se otvorila. Ušao sam i odjednom se sve počelo tresti. Pao sam na tlo i grom je udario kraj moje glave. Tada sam ustao i krenuo što prije izaći iz dvorca. Ali kada sam izlazio, nisam vidio tlo. Vidio sam samo oblake jer sam bio na nebu. Shvatio sam da je to začarani dvorac. Bio sam gladan i žedan. U dvorcu sam vidio neku ploču i kredu. Na ploču sam napisao hrana. Odjednom se pokraj mane stvorio stol pun hrane. Tada sam na ploču napisao mnogo drugih stvari koje bi se stvorile pokraj mene kada bih ih napisao.

Bio sam jako sretan i odlučio sam živjeti u dvorcu.

IVAN MATUTINOVIĆ: PRIČA JEDNOG ZRNA

Malo sam zrno pšenice.

Htjeli su me posijati. Bio sam jako uzbuđen, ali sam čuo od starih zrna da moram bježati. Promišljao sam u glavi hoću li pobjeći iz polja. Pobjegao sam. Ugledao sam rijeku, a bio sam jako žedan. Napio sam se i vidio u vodi odraz mene malog zrna. Činilo mi se da sam napravljen od zlata. Nastavio sam svoje putovanje. Nakon malo vremena bio sam umoran. Utonuo sam u san. Kad sam se probudio, našao sam se na velikom sajmu. "Što se dogodilo? Gdje sam?" – pitao sam se. Našla me nepoznata siromašna djevojčica. Nije imala novaca, pa me odnijela na sajam sa ostalim zrnima. Kupio me stranac sa čudnim šeširom i dugim kaputom. Taj čovjek je bio iz Francuske. Posijao me sa ostalim zrnima koje je kupio.

Na kraju sam izrastao u najljepši klas u polju. I zato djeco uvijek budite uporni i slušajte svoje srce!

LUKA SOLDIĆ: ZAČARANI DVORAC

Jednog dana šetao sam se parkom. Vidio sam da se jedan grm miče.

Došao sam do njega i pogledao što se tamo miče. Nije bilo ničeg osim prolaza. Bio je toliko mali da sam morao puzati kroz njega. Krenuo sam. Za par sekundi vidio sam izlaz. Kad sam izašao, ispred mene je stajao začarani dvorac. Unutra su bile samo vještice. Zarobile su princezu u ogromnu kulu. Vidio sam ljestve koje su vodile do kule. Ali nisam imao ključ kule. Popeo sam se do princeze i pitao sam ju zna li gdje je ključ kule. Rekla je da ga vještice čuvaju na prozoru kuhinje.

Popeo sam se do prozora i uzeo ključ. Otključao sam vrata kule i spasio princezu. Vratio sam se kroz grm i došao u park.

Otrčao sam u sobu i sakrio se ispod kreveta. Rekao sam sam sebi: Baš je čudan taj park.

LOVRE MILATIĆ: MORSKO ČUDOVIŠTE

Moji prijatelji i ja hvatali smo ribe.

Ulovili smo morsko čudovište. Bilo je jako živahno. Probilo je rupe na brodu. Ostale su daske koje plutaju. Uхватili smo ih i otplovili na drugi otok. A na tom otoku su bili dinosauri. Bježali smo i sklonili se u neku špilju. Unutra su bile daske, vijci i čekić. Od tih dasaka, vijaka i čekića napravili smo brod i otplovili doma.

IVAN MATUTINOVIĆ: U ZAČARANOM DVORCU

U davnoj prošlosti postojao je začarani dvorac. U njemu je živio stari čarobnjak.

Kralj i kraljica su vidjeli čarobnjakov začarani dvorac koji je sličio jednom hotelu. Kralj, kraljica i njihovi čuvari pokucali su na vrata dvorca. Kralj pita čarobnjaka mogu li prespavati noć. Čarobnjak prihvati, ali reče da mogu prespavati samo bez čuvara. Kralj je dugo razmišljao, ali je prihvatio. Pala je noć. Kralj i kraljica su spavali. Čarobnjak uđe u njihovu sobu i počne govoriti: Kad dođe jutro zatočit ću ih u tamnicu. Kralj je sve to čuo, pa kad je čarobnjak otišao, probudio je kraljicu. Pobjegli su iz dvorca, pozvali čuvare i uhitili čarobnjaka.

Čarobnjak je do kraja svoga života bio u zatvoru. Kralj i kraljica su živjeli u začaranom dvorcu, a da nisu znali da je začaran.

IVAN OKMAŽIĆ: TATIN ROĐENDAN

Danas je ljeto i mom tati rođendan. Idemo na plažu proslaviti.

Tamo će biti mama, tata, tatini prijatelji, moji rođaci i ja. Tata je za svoj rođendan napravio paštetu. Svi su uživali u njoj. Mi djeca otišli smo se igrati u more. Nakon nekog vremena došla je pizza. Poslije pizze otišli smo kupiti sladolede. Odrasli su igrali na karte, a mi smo opet otišli u more. Kad kad me mama pozvala, došli smo i mome tati pjevali: Sretan rođendan.

Kad je pala noć, tati je završio rođendan. Svi smo se veselo vratili kući.

LEO KEZIĆ: NOĆNI RIBOLOV

Bok. Zovem se Šime. Volim more. Danas sa svojim prijateljima idem dignuti mrežu. Baš me zanima što smo ulovili.

Ušli smo u brod. Počeo sam dizati mrežu. Iznenada me nešto povuklo dolje. Ivan i Ema su me povlačili prema gore. To nešto povuklo je jače i svi smo završili u moru. Potonuli smo. Ivan je ugledao zlatnu ribicu i poželio da možemo disati pod vodom. Svidjelo nam se umijeće koje smo dobili. Odlučili smo istražiti podvodni svijet i možda pronaći Atlantidu. Ema se usprotivila i rekla: Ne, mrak je, tko zna što vreba oko nas. Ivan i ja smo rekli: Ali tko zna kada će nam se opet pružiti prilika. Ema ipak pristane jer je nas bilo više. I tako smo započeli put. Počelo nam se spavati. Zaspali smo. Usred noći ribica nas je probudila i rekla: Ako ne izađete iz vode do zore, čarolija će biti trajna. Zamolili smo ribicu da nas odvede kući.

Svi su sretno živjeli do kraja života. Nikada nisu zaboravili onaj doživljaj u moru.

IVANO JURIĆ: POSLIJEPodne

To se dogodilo u mom dnevnom boravku. Bilo je ljeto i jako vruće poslijepodne.

Igrao sam se skakanja uvis. Glumio sam Blanku Vlašić. Skakao sam i zapeo. Pao sam na kauč. Mama mi je rekla da više ne skačem. Nisam je poslušao i nastavio sam skakati. Pomakao sam se, zapeo i pao iza kauča. Jako me boljelo. Mama me izvadila. Odvela me u kuhinju i stavila malo leda na moju glavu.

Rekao sam sebi da ću uvijek slušati mamu.

IVAN MATUTINOVIĆ: MONOLOG JEDNOG POTOKA

Veliki sam potok. Zovem se Čisti. Živim u Splitu. Imam mnoge ribe, pa čak i pastrve. Svi me znaju. Volim svježi zrak i ribice. Ne volim ljude koji bacaju otpad u moju vodu.

Prije nekoliko godina ljudi su u mene bacali čizme i gume. Bio sam ljut na njih. Došli su dobri ljudi koji su me čistili. Nakon što su me očistili, nitko više nije bacao ništa u moju vodu.

Djeco, nemojte onečišćavati vode! Sada, kada sam čist, osjećam se sjajno!

IVANO JURIĆ: ČAROBNJAK IZ SPLITA

Jednog dana u Splitu se dogodilo nešto čudno. Na nebu se stvorio krug. Iz kruga je pao neki čovjek.

Za to vrijeme moji prijatelji i ja bili smo na satu tjelesnog. To nam je bio zadnji sat. Kad je škola završila, moji prijatelji i ja smo krenuli na igralište. Dogovarali smo se hoćemo li igrati nogomet ili rukomet. Kad je utakmica završila, krenuli smo po torbe. Ivan Matutinović je pronašao neki štapić. To je bio čarobni štapić. Odjednom štapić oživi, a mi smo se začudili. Rekao je da se zove Štapko. Mi smo mu se predstavili. Kad smo se uputili kući, on je rekao da se vratimo natrag. Zapravo je od nas trebao pomoć. Pristali smo. Mi smo krenuli na autobusnu stanicu. Svi smo platili kartu. Kad smo sjeli na svoja mjesta, autobus je krenuo.

Autobusom smo stigli u centar mog grada, naravno Splita. Nije bilo vremena za razgledavanje, nego za pomoć. Čarobni štapić Štapko odveo nas je u neku rupu. Kad smo se spustili u tu rupu ugledali smo čarobnjaka. On se predstavio kao Tomislav. U rupi je bio hladno kao da je zima, a vani je bilo malo toplije. On nas je pitao možemo li mu pomoći da se vrati u svoj svijet. Mi smo rekli da možda možemo. Kad smo svi otišli Ivan Okmažić i Leo su probali pomoći čarobnjaku. Kad su ubacili crveni prah u napitak, opet se stvorio krug. On je usisao čarobnjaka i Štapka. Čarobnjak nam je rekao: Hvala. Kad smo se vratili u školu, bile su maškare. To mi je jedan od najdražih dana u godini.

Mi smo od čarobnjaka naučili puno toga. On nam je poklonio par čarobnih stvari.